

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

HER
HIYANET SEBEKESİ
GİBİ

kır gerillası da
eriyecektir!

Türkiyelim Gel Artık

Herdem bi yel geliyir yüzüme
Türkiyenin dağlarından;
Ilık mı ılık...
Türkiyenin dağları hür!
Türkiyenin dağları
Ağaçlık...

Her dem bi ses kulağımda,
Hasret mi hasret
Yanık mı yanık...
Kavalının sesinde Türkiyelimin,
Buruk, buruk!
Acı acı, ses veriyir
Ayrılık...

Öksüzem, Türkiyelim bilmiyir!
Esirem Türkiyelim görmiyir.
Ünniyrem, ünniyrem,
Sesim Duyulmiyir!
Aramızda dağlar var,
Aramızda Düşmen!
Aramızda
Uzaklık...

Türkiyenin yıldızları
Işıldiyir te uzaktan.
Mene yıldız
Doğmiyir!
Türkiyenin üstüne güneş,
Hep gün doğuyir.
Men Türkistanlı;
Güneş görmiyrem,
Gündüz bilmiyrem
Hep günün,
Karanlık...

Türkistan'ın dağları kır.
Türkistan'ın toprağı sarı.
Türkistanlının gözü yumuk
Türkistanlının,
Parça, parça
Ayakları...
Giyimi yama, yama!
Giyimi
Yırtık...

Yüzün gümiyir Türkiyelim
Yüzüm,
Papatca sarısı
Dudakları çatlak.
Dudaklarım,
Kefli...
Dudaklarım ortasından,
İkiye ayrık.
Biri Türkiye,
Biri Türkistan
Gibi...
Arasında uçurum var!
Te dibinde,
Kayahk...

Türkiyelim kurtar meni!
Hıçkırıyrem!
Yalvarıyrem!
Türkiyelim gel
Artık...

GÖMÜLÜ ÇOBAN.

Millî Kültür İstiyoruz

Bir milletin fertlerini biraraya getiren, millî idealler uğrunda karadan gemiler yürüten o milletin hayat kaynağı olan kültürdür. Ağaç için kökler ne ölçüde değerli ise millet için de kültür o derece kıymetlidir. İnsan topluluklarına millet olma şerefini kazandıran, sürü olmaktan kurtaran Yine millî kültürdür. Bir milletin asırlarca ayakta dimdik durabilmesi için o milletin genç nesillerinin dimağının millî kültürle dopdolu olması gerekir. Aksi takdirde milletin fertleri arasında düşünce, ideal, kültür farklılıkları başgösterir ve o millet yavaş yavaş hayatıyetini kaybeder. Acaba bugü, genç nesiller olan bizlerin liselerde aldığı kültür millî kültür müdür? Acaba liselerin gayesi milletin, vatanlarını yükseltmek, bütün varlığı ile millî idealler uğrunda mücadele etmek midir? Her iş neticesiyle belli olacağına göre, üniversitelerde Moskof ajanlığı yapanlar, rahatları için yurt dışına doktorluk, mühendislik yapmaya gidenler, Anadolunun ücra köşelerinde yardım bekleyen millet evlatları dururken büyük şehirlerden dışarı adım atmayanlar hep bizim liselerimizden mezun olduklarına göre liselerimiz millî kültürü veremiyor, idealist gençler yetiştiremiyor demektir. Bir de rahatını, zenginliğini bir tarafa bırakıp, ideallerini gerçekleştirmek için Afrika'nın, Asya'nın en ücra köşelerine kadar giden diğer milletlerin gençlerini düşünelim. Acaba onları buna zorlayan sebep nedir? El betteki eğitimlerinde aldıkları millî kültürdür, millî ideallerini gerçekleştirme arzudur.

Halbuki bizim liselerimiz ise gayri millî kültürlerin hora teptiği yerler olmuştur. TÖS'çülerin liselerimizde komünizm propagandası, materyalist hayat görüşü, Freudün gayri ahlâki nazariyeleri, Avrupa liselerinde artık okutulmayan gayri ilmi Darwin nazariyeleri, tarih düşmanlığı yapıtları artık gün gibi aşikârdır. Bunlar tarafından millî kahramanlarımıza hakaretler edilir, şerefli ecdadımız barbar, saldırgan diye okutulur, Yunan'a, Roma'ya methiyeler düzülür, ve gayri millî düşünceler göklere çıkartılır. Fatih'

Dönmelerde de Telas Başladı Çünkü:
Millet Düşmanlarının
İhanet Planları
«Belgeler» Çıkıyor

in, Yavuz'un millet düşmanları tarafından öldürülmeleri saklanır, düşman dost diye takdim edilir. Masonluğun tarihimizde yaptığı ihanetlerden, her nedense (!) bir türlü bahsedilmez. Türkistan'a, Çinli ağzıyla Sinkiang denir. Osman Batur'u kimse tanımaz ama batılı şu kadar şarkıcının, film artistinin adını herkes bilir.

Diğer bir husus da talebenin ezberciliğe, lüzumsuz bilgileri öğrenmeye zorlanmasıdır. Bugünkü taklit eğitimimizin temelinde ezbercilik vardır. Şuradaki fabrika, buradaki dağ, ova, şunun anasını, babasını, eserlerinin isimlerini, kar, yağmur yağışlarını ezberden bileceksiniz. Yoksa bir yıl sınıfta çakarsınız. Bir Hindistandaki gibi logaritma cetvellerini ezberlettirmedikleri kalır. Böylelikle milletin genç dimağları köretilmeye çalışılır.

Gelin siz şimdî bu eğitime, verilen bu kültürle millidir deyin. Sonra kalkın gençler

yabancı kültürlerin esiri oluyorlar diye şikâyetle bulunun. Dışarıdaki doktorlardan, mühendislerden dert yakın. Yok, beyler, kimsenin bunları söylemeye hakkı yok. Asıl biz sizden millet ve tarih önünde bizi gayri millî kültürle peş keş çektiğiniz için şikâyetçiyiz. Liseliler millî kültürle doldurmadığınız için asıl siz suçlusunuz. Yoksa beyinleri düşman ideolojilerle doldurmak için okullara üşüşen bilim mem ne maskeli teşkilâta bağlı olanların tesirlerine kapılan masum liseliler değil! Eğer vatan, devlet ve millet için canlarını seve seve feda edebilecek, bayrağını teslim etmemek için sarılıp kendini Sakarya nehrinin koynuna atabilecek gençlik istiyorsanız, okullarımızdaki gayri millî kültürleri ve onun propagandacılarını kovun ve millî kültürümüzü anlatacak öğretmenler gönderin.

BİR LİSE TALEBESİ
(İsmi mahfuz)

Materyalistlere

Her şeyi maddeye bağlayan
Mânâsız adam!
Sen, mukaddes değil
Mülevves kitaplarda gördüğün gibi
Maymunun torunu olduğunu söylersin;
Dedeni hayvanlaştırırken, düşündün mü hiç?
Kimden alıyorum intikam?

Sen Ogüst Kont kadar mürteci,
Epikür kadar gerisin!
Yazıktır kıyma insanoğluna;
Sonra sana Kral Marx gibi nifakçı
Durkheim kadar saçuacı derler
Ve bir gün gelir, inanmadığın alemde

Senden hesap isterler.
Kötü bir isimle çıkacaksın yarına
Kirlî bir miras bırakırken yavrularına
Ne için böyle yapıyorsun, düşündün mü hiç?
Düşünemezsin. Çünkü:
Sana put olmuş
Maddesi kadar kaba

Mânâsı kadar basit orak çekic.
Tarihte hangi putperest payidar olmuş,
Hangi maddeci yol bunmuş
Düşündün mü hiç?
Neden kıyarsın insana;
Sadece ahmaklığından mı,
ACABA???

GALİP ÇAKIR
BURSA ATATÜRK LİSESİ

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 70

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli, Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Komünizm Tasfiye Edilirken Duyulan Çatlak Sesler

Türkiyemizde komünizmin planladığı silahlı isyan hareketlerinin son kalıntıları da tasfiye edilmektedir. Bugün, komünizmi Türk milletinin ölüm çukurunu kazan bir habaset örneği olarak kabul eden, Silahlı Kuvvetlerimizin bu şerefli tasfiye görevinde, muvaffak olması, samimi niyazımızdır. Ve tarihi şeref sayfalarıyla dolu olan Türk ordusunun; milletin varlığı, ülkenin bütünlüğü ve devletin devamını korumak vazifesinin şuuru içinde bu görevini de başarı ile sona erdireceğine şüphe yoktur.

Ancak ne hazindir ki, Türkiye'de komünizmin tasfiye edilmesinden memnun olmayanlar vardır. Bunlar 12 Mart muhtırasının, kendi aczlerini yüzlerine vuran ve tarihi mesuliyetlerini kesin olarak tesbit eden manasından rahatsız olmuşlardır. Üniversitelerin silah deposu olduğu, okullarda silahlı zorbalara can ve mal emniyetini bile, ortadan kaldırdığı günlerde sesleri çıkmayanlar, bugün telaş içinde, iftira kampanyasına başlamış bulunuyorlar. Türkiye'de komünizmin ihanet planlarını açıkladığımızda bizi hayalcilikle suçlayanlar, her gün yakalanan çetecilerin üzerlerinde bir müfrezeyle donatacak silahların bulunması karşısında, önce tereddüte düşmüşler ve sonra iğrenç bir saldırıya geçmişlerdir.

«Sokaklar yürütmekle aşınmaz» yahut «her demokraside biraz da anarşi vardır» vecizesinin sahibi Demireller, Üniversiteyi bir avuç kızıl militana yatak yapan, işgal ve boykot aynı şeydir hikmetinin mucidi İnönüler, gazete idare hanelerinde Deniz Gezmiş gibi zavallıları kanuna karşı saklayan, barındıran ve para yardımı yapanlar, bugün ağız değiştirmişlerdir.

Bu sütunlarda; bay Demirele ve bay İnönüye tarihi mesuliyetlerini hatırlattık. Bu mesuliyetsiz tutumun devam edemeyeceğini belirttik. Türk ordusunun karşısında, bir halk ordusu rezaketinin dikildiği, Türk ordusuna faşistler diye saldırıldığı bir Türkiye'de bu günlerin kaçınılmaz hale geldiğini belirten uyarılarımız birbirini takip etti. Ancak hiç bir makul tedbirin yanına bile yaklaşmadı.

Polisin hakaretlere uğramasına aldırmayan, komünistlerin her mitingine, her hareketine karşı, hakaret tuğla, taş m o l o t o f kokteyli, dinamit ve kurşun yağmuru karşısında sadece acı bir sükutla görevlendirilmiş polislerin acıklı durumunu, halk göz yaşları içinde, aylarca seyretti. Kanunun aradığı sayıları yüzlere varan suçluyu bulmak kabil olmadı. Milliyetçi gençlere okula gitmek haram oldu. Vatanın ölüm çukuru, gözler önünde ve pervasızca kazılıyordu. Vahim olaylar birbirini takip etti.

Genel Kurmay Başkanının bayram mesajı, bütün vatanseverlerin yüreğini acı ile doldururken, Yahudi güdümlü basın bu mesajı hasıraltı edebilmek ve unutturabilmek için, ne gerekiyorsa onu yapıyordu. Bu mesaj Türk tarihinde, Türk ordusuna bu kadar iğrenç tecavüzlerin yapıldığını ve ordumuzun sabrının taşıdığını ifade ediyordu.

Türkiye'de bir avuç kızıl kudurganın, Türk milletine misli görülmemiş bir ihanet senaryosunun provasına başladığı ve doğrudan doğruya Türk ordusunu hedef aldığı bir ortamda, Türk ordusunun vahim durum karşısında siyasilere tarihi mesuliyetini hatırlatan muhtırayı vermesi, mukaddes bir vazifenin ifasında başka nedir? En yüksek vatanperverlik duygularıyla hahelenmiş bu teşebbüsü, bir kısım teşekküllerin davetiyesi üzerine yapılmış bir ısmarlama hareket olarak küçültmeğe çalışmak, namusla alakası olmayan bir davranıştır.

Bu harekete doğrudan doğruya tecavüz etme imkanı bulamayanlar, şimdi dolambaçlı bir mücadele stratejisi uygulamaktadırlar. Türk demokrasisine 12 Mart muhtırası ile, millî bir hedef göstermiş bulunan asıl hareketi, hiç olmazsa istikbalde mahkum etmek için, bu hareketi bizzat ordunun bünyesinden doğmuş bir u y a r - ma saymak yerine, orduya çengel atmak isteyen sağcı darbecilerin (kimlerse!) daveti üzerine vuku bulmuş gibi gösterme gayretleri sürüp gitmektedir.

Şimdilik CHP karargâhına bağlı kalemsöhrerin öncülüğünü yaptığı bu saldırı tarihimizde iş f al edilecek hiç bir insan bulamayacaktır. Türk ordusunun üstün disiplinini ve disiplinle temel teşkil ettiği, komuta zincirini sarsmaya matuf bütün komitecilik teşebbüslerinde, CHP'nin teşvik ve himayesi, tarihin şaşmaz şahadeti ile ortada bulunmaktadır.

1960 sonrasında orduyu vesayet altına alma heyecanı içinde bulunan ve M. D. O. gibi gizli bir ihtilâl komitesini pervasızca savunan CHP'nin alnında, komitecilik, ya da çengelcilik yahut demokrasiyi bir kağıt parçası gibi dürüp atma lekesi, silinmez bir iz olarak kalacaktır.

Millî mücadelemiz ise, kesin olarak gerçek bir demokrasiye ve demokratik mücadeleye bağlı bulunduğunu defalarca açıklamış ve temel görüşten sapmayarak, halkın demokratik uyanış ve teşkilatlanışında mütevazı bir hizmet ifa etmiştir. Millete güvenen ve inanan insanların başka bir yol takibi, mantıken ve fiilen mevcut değildir. Ve kesinlikle belirtmişizdirki, demokrasinin en ilkel şartlarında bile halkımızı uyarmak, milleti gerçekten iktidara getirmek ve Türkiye'yi gerçekten büyük, hür ve kuvvetli kılmak mümkündür. Türk milletini eski gücüne ulaştırmak mümkünür.

Milletlerin mücadelesi ile dolu dünyamızda, Türk milletinin bir Çekoslavakya, bir Polonya veya bir Türkistan akibetine uğramaması için, milletin kendi hayat mücadelesinde yerini alması gerektiği, siyasi düşüncemizin temelini teşkil etti. Bütün büyük harp felsefe ve teoriklerinin kabul ettiği millet - ordu birliği prensibinin suurlu takipçisi olduk. Millet, aynı zamanda bir mektep olan ordu tarafından, topyekün harp anlayışına uygun olarak eğitilmesi, teşkilatlandırılması görüşüne bağlandı. Malumdur ki, topyekün harp görüşü, milletin bütün maddî ve manevî gücünün harbe hazırlanmasının amiridir. Bu hakikate kulak tıkamak ihanete yakındır. Hayat mücadelesine zamanında hazırlanmamış bulunanlar, bu gafletin cezasını çok acı bir şekilde çekerler. Meselâ II. Cihan harbinde, Fransa'nın çok kısa bir zamanda çökmesi, Fransız milletini o gün sevk ve idare edenlerin, korkunç bir hatasıdır.

İşte Millî Mücadelenin, orduyu göz bebeği gibi bilmek, ordu - millet bölünmez birliğine hizmet etmek prensipleri, bu objektif şartlardan doğmaktadır. Millî mücadele, iktidar iştihası gözlerini döndürmüş bulunanların anlayamayacağı ölçüde bu prensiplere bağlıdır. Ve bunları taktik birer slogan sayanlar, bizi kendi hastalıklarıyla malul zanneden ihtiyar vasilerdir.

Halkı uyarma vazifelerinde, kaşarlaşmış din istismarcıları ile, namılı din ve millet düşmanlarından bizi ayıran kesin ölçü ise, halkın ızdırabını yüreğimizde yaşayarak, halka, vatan ve millet müdafasının mukaddes bir vazife olduğu ruhunu aşılayabilmemizdir. Din düşmanları gibi din istismarlarının da sonu hüsrandır.

KIR GERİLLASI...

Bay, Metin Toker'e Açık Mektup

Bay Metin Toker,

Bir gazetede «Yeniden Millî Mücadele»yi asıl iftira hedefi olarak seçen yazılarınızla, mütercimlikten başka hünerlerinizin de var olduğunu ispat ediyorsunuz. Roman mütercimliği, eski bir siyasi şöhretin malzeme olarak kullanıldığı hikâyecilik ve seyahat hatıraları yazarlığından sonra polisiye roman yazarlığı... İyi bir gelişme çizgisi... Yeni uğraşınız da başarılar, bay Toker...

Bu satırları size karşı yazmaktan dolayı, sizin hissedemeyeceğiniz kadar üzgünüz. Bu üzüntümüzü sizin de bilmenizde fayda mülâhaza ediyorduk. Üzüntümüzün sebeplerinden birisi şudur. Çağımızın getirdiği problemleri çözmesi temel vazifesi olan ve devamlı bir gelişme gösteren millî kültürün artırılması ve zenginleşmesi hareketindeki mütevazî çabamıza ara verip, bir polisiye romanını okumağa zaman ayırmak gerçekten bir talihsizliktir. Ancak bazıları gibi, şeref ve haysiyetimizi pazarda bulmadığımız için, fikrî seviye si ne olursa olsun, yazılarınıza cevap vermek, kaçınılmaz bir vazife olmaktadır.

Farkında iseniz, yazılarınızın konusu az veya çok felsefî, sosyal, ekonomik ve politik sistemlerdir. Takdir edersiniz ki, hazırığı olmayan insanlar için, hele hayatı roman mütercimliği, yahut hikâyecilik hududunda kalmış insanlar için, kapasitelerinin hudutlarını zorlayan bir deneme... Belki bilirsiniz, bundan yıllarca önce, Türkiye'de neden beynelmil ve gerçek şöhrete ulaşmış edebiyatçılar yok, sualine verdiği cevapta, Hüseyin C. Yalçın geçimini gündelik yazdığı yazılardan aldığı para ile temin eden insanlar arasında dâhî sanatkarların yetişmesinin son derece zor olduğunu belirtmişti. Peyamî Safa gibi bir istidadın, geçimini kalem ile temine mecbur olması gibi bir facia karşısında, samimî teessürünü ifade ederken, Hüseyin Cahit böyle düşünüyordu.

Hatırlayacaksınız, Peyamî Safa bey; sırf hayatını kazanmak için yazdığı yazılarla, şahsiyetinin damga

Şimdi sizi, namuslu ve haklı her adamın kabul etmekte tereddüt göstermeyeceği bir şeye yani efendice tartışmaya çağırıyoruz. Eğer, Yeniden Millî Mücadele hakkında imal ettiğiniz hükümlerin iftira değil de hakikat olduğuna samimiyetle inanıyorsanız, teklif ettiğimiz münazarayı kabul edersiniz. Cevap bekliyoruz.

Y. M. M.

sını taşıyan yazılar arasında bir ayırım yapmayı düşünecek fikir haysiyetine sahipti. O, edebî kıymeti düşük yazılara, (gariptirki polisiye romanlarına) Server Bedii imzasını atardı. Elbette politik, ekonomik ve sosyal konularda, kalem oynatan bir yazarın, asgarî ahlâk vecibesi budur. Ancak fertleri ahlâklı olmaya zorlayacak, sadece vicdanları olduğuna göre, bize bu hususta başka söyleyecek bir şey kalmaz.

Hülâsa, bugün sövdüğü Doğan Avcıoğlu'nun dünkü samimî dostu ve patronu; bugün nedense düşman olduğunu açıkladığı Çetin Altan'ların, Kemal Bisalman'ların ve Ecevit'lerin sütun halef ve selefi ve dün Amerikanofillikle itham ettiği, bugün hizmetinde bulunduğu malum Milliyet'in muharriri, «Vadim O Kadar Yeşildi ki» romanın tercümcisi, İnönü'nün hayat hikâyecisi ve «Rus geldi aşka, Rusun aşkı başkasının yâncısı bay Metin Toker, Türkiye'nin en hayatî problemlerini, edebî seviyesi hikâyecilikten bir milimetre ile ride bulunmayan, ve fikrî seviyesi de bizce meçhul olan bir şahısla tartışma mecburiyeti, bizi gerçekten üzmektedir.

Üzüntümüzün ikinci sebebi de, şudur. Eğer bir fikrî münakaşa edecek taraflar arasında, fikrî seviye gibi, ahlâkî seviyesinin de hiç olmazsa yakın olması kabul edilmiş bir şart olsaydı, sizi karşımıza çıkaranlara cevabımız, aramızdaki ahlâkî uçurumu belirterek; gerçekten ahlâklı olabilen ve kalabilen fertleri, hasım olarak kabul edebileceğimizi belirtmek olurdu.

Zira siz, halisane bir niyetle ve hakikatî aramak maksadıyla yola çıkmış değilsiniz. Yazılarınızdan anlaşılan budur. Yeniden Millî Mücadele, CHP nin çevirdiği manevraları tesir siz kılmış, AP—CHP koalisyonuna manj olmuş ve iktidar istihasını CHP kodamanlarının kursağında bırakmış olmalı ki, ve bizzat İnönü'ye yönelttiğimiz soruların ağırlığı altında pek bunalmış olmalı ki, asıl hedefi Yeniden Millî Mücadele olan ve temel girkin bir iftira malzemesi olan «sağda ve solda vuruşanlar» tefrikasını yazmak size düşmüş bulunuyor. Bizce Sayın İnönü, karşınıza sizi çıkarmakla bir taktik hatası işlemiştir. CHP kalem erbabı arasında, hiç olmazsa gerçekten namuslu kalanlar, bu vazifeyi belki de başa rabilirlerdi. Anlaşılan polemikçi miyacınızın ve oynak kaleminizin, bu iftira manzumesinde, yeter bir sermaye olabileceği düşünülmüşse benzeremektir.

Malumdur ki, insanların fikirleri ve hareketleri ile, ruhl yapıları arasında, yakın bir münasebet vardır. Gerek Adler, gerekse Freud'un nazarıyelerine dayanarak tutarlı bir psikolojî kurulamazsa bile, psikiyatride haklı olduğu vakıalar yok değildir. Meselâ hadisemizde biz, Freud'un izahının son derece haklı olduğu kanaatindeyiz. Kimbilir belki de yanırlıyoruzdur. Ancak bize dostların ifşa ettiği gerçekler karşısında, bu kanaate varmakta, mazuruz zannediyoruz. Elbette bu hususta söz söylemek, bu ilmin uzmanlarına ve mütehasşslarına düşer. Neyse...

Yazılarınız henüz sona ermedi. Ya

zılarınızın şimdiye kadar çıkan kısimlarından nasıl bir sonuç çıkacağı nı kestirmek zor değildir. Bu sonuç, hiç bir ahlâkî endişe taşımadan, ilk ateşini bundan 6 sene önce İnönü'nün tutuşturduğu ve bugün kanlı ci nayetlerin ve eşkıyalığın çukuruna yuvarlanmış komünist hareket ile, Türk milliyetçiliğini, birbirinin ben zeri iki cereyan gibi göstermek ve böylece CHP nin müstakbel iktidarı namına, Türk milliyetçiliğini de, komünizmin yuvarlandığı ihanet çukuruna yuvarlamak maksadından ibaret tir. Bu yakıştırma, Bay İnönü'den ve bay Demirel'den size miras kalan «ağırı uçlar», edebiyatını, biraz derinleştirmekten başka bir mana taşımaz. Yazılarınızın anlaşılan manası budur. Biz buna şimdilik genel bir cevap vereceğiz. Ancak ilimde kehanetin yerli hemen hiç denemek kadar olduğuna göre, teferruata inen ve verilmesi zarurî bulunan cevabımızı, yazılarınızın bittiği ana tehir etmek icap etmektedir.

Şimdi, genel hatları ile vuruşanlar hikâyesinin tahrif, yakıştırma ve iftiradan dokunmuş özüne bakalım. Her usta polemikçi gibi siz de tefrikanıza keyfi bir ayırımla başlıyorsunuz. Bay İnönü ve Bay Demirel'in aşırı uçlar yakıştırmasını, sadakatle takip ediyorsunuz. Şu hale göre aşırı sağ ve aşırı sol klîşesi, AP ve C. H.P. nin dışında kalan cereyanların ithamı için başlangıç noktası olmak tadır. Zaten siz bunu yazınızın başında belirtiyorsunuz. Takdir edeceğimiz gibi bunun manası açıktır. AP nin ve CHP nin hegemonyasını kabul etmeyen her cereyan aşırıdır. Ne kadar kârlı bir ticaret değil mi? 1960 dan beri Türkiye'de gelişen bütün hadiselerde, başlıca mesuliyet payını taşıyan bu iki partinin kodamanları değilmiş ve memleketi badireden badireye sürüklemekte hiç bir suçları yokmuş gibi keyfi ayırımlar icat etmek, beklenen faydayı hasıl etmeyecektir. Ve bay Toker, bilmelidir ki, Türk siyasi hayatını AP, CHP ittifakının vesayetine sokmaktan başka bir manası olmayan, göz boyayıcılığına kimse aldanmayacaktır.

Bay İnönü'nün aşırı sağ ve aşırı sol klîşesini, müşahhas bir hale koyarken CHP nin solundakiler ve AP nin sağındakiler ölçüsünü icat ediyorsunuz. Bu ölçü de, dayandığı te-

mel gibi sakattır. Zira bu iki parti-
nin bir ölçü olarak kabulünü haklı
gösterecek hiç bir makul düşünce
yoktur. Mesela «Toprak işleyen, su
kullananın» sloganını Türkiye'ye he-
diye eden veya Castro, Ho Si Minh
veya Mao Çe Tung'dan sadece me-
tod itibarıyla farklı bulunduğunu i-
ma eden Marksist Ecevit, bir Sadun
Aren'den veya bir Behice Boran'
dan pek mi farklıdır? Ama yazarı-
mız CHP içinde bulunmak ve bay

İnönü'nün ubudiyetinde bulunmak
şartıyla, en aşırı ucta bulunana bile
affetmeye hazırdır. Yeter ki, CHP
nın emr-ü fermanına bağlı bulun-
sun.

Bir cereyanın iyiliği, kötülüğü an-
cak, varsa dayandığı prensiplerin
münakaşası ile anlaşılabilir. Halbuki
yazarımız, aynı meşum prensipleri
savunsalar bile cereyanların birini
affetmeye, ötekini ise, ezmeğe ha-
zırdır. 12 Mart muhtırasından sonra
kıymet ve itibarı iyiden iyiye düşen
Bay Demirel hizbi de, Bay İnönü'
nün uzun bir süre müttefiki olacağı
na göre, bay Toker'in kalemi AP yi
de yüksek himayelerine almakta bir
mahzur görmemekte kendi hesabına
haklı olabilir.

Bir cereyanın tahlili netice olarak,
insanın veya ülkenin karşılaştığı
problemlerin çözümüne yarayan ve-
ya yaradığı farzedilen fikirlerin tah-
lilidir. Ama yazarımız AP ve CHP
yi kollamaya azmetmiştir. Ve hedefi
komünizmle en müessir mücadeleyi
vermiş bulunan bir hareketi, komü-
nizmin ikiz kardeşi olarak göster-
mekten ibarettir. Bir ve aynı şeyler
dir demeğe getirdiği cereyanlar bir-
birinden dağlar kadar ayrı imişler;
Ne doktrin, ne metod, ne ahlâk, ne
anlayış itibarıyla bir benzerlik bile
arzetmemekte imişler. Ne zararı
var? Yazarımız onları toplar, birleş-
tirir ve aynı gibi gösterebilir.

Ancak yazarımız bütün hünerine
rağmen, eğer ölçü doktrin ise, bir
birinden ayrılması pek zor olan Çe-
tin Altan, Doğan Avcıoğlu ve mese-
la bay Ecevit arasında neden bir a-
yırım yaptığını açıklayamayacaktır.
Eğer aşırılığın ölçüsü hareket şek-
linden ibaret ise, CHP ile Dev-Genç
arasında yapılan ayırımı, okuyucu
herhalde tatminkâr bulmayacaktır.
Acaba neden Tan hadiselerinin ter-
tipçisi ve teşvikçisi, 1960 lardan son-
ra gazete ve parti binalarının tahrip
çisi CHP aşırı ve zararlı sayılma-
maktadır?

Vaktiyle İnönü'nün irticaa dayan-
makla itham ettiği, sopalı, taşlı mi-
tinglerin tertipçisi, «Nurcuların ha-
lifesi» diye suçladığı AP neden aşı-
rı değil, zararlı değil? Silahlı çarpış-
maların tertipçisi olmakla itham edi-

len Demirel, bugün neden zararlı sa-
yılmamaktadır? Sebep, son derece
açık... Zira CHP nin gayri resmî i-
deoloğu ve polemikçisinin zihninde,
İnönü'nün emr-ü fermanına karşı
gelmek en büyük küfür ve günah-
tır. Bay İnönü'ye taabbüd eden her
varlıkta iyidir.

Yazınız, sadece kasıtlı bir ayırımı
dayanmıyor. Aynı zamanda çirkin
tahrifler ve kırpımlarla gittikçe da-
yanılmaz hale geliyor! Rusun Aşkı
Başka'nın yazarı, yaptığı sol-sağ ayı-
rımı kadar indî, bir ayırım daha ya-
pıyor. Tasarladığı ve iğrençleştirmek
için ne lâzımsa yaptığı ve sağ adını
verdiği garip halitayı millî mücade-
leye hücum, karalama ve iğrençleş-
tirme için bir vesile sayıyor. Yeni-
den Millî Mücadeleyi suçlamak veya
akınca gülünçleştirmek için, çocuk-
ça gayretlere düşüyor.

Bizim yazılarımızı senet sayıyor, üs-
telik bize yakıştırdığınız sağ cephe
liderliğine rağmen, yazılarımıza ken-
dinizce mana vermek için başkaları-
nın söz ve yazıları ile bizi ilzama
kalkıyorsunuz. İnsan, politik maksa-
dınızı bilmese, kendi kendine, acaba
keskin hafiye yazarımız, insanların
ancak kendi söz ve hareketlerinden
mesul tutulması lâzım geldiğini bil-
miyor mu diye soracak. Gerçekte i-
şte, böyle bir göz boyama gayreti,
tahrifin en çirkin nevilerinden biri-
sidir.

Yazınızın iğrenç bir şekilde tahrif
ettiği gerçekleri teferruatı ve belge-
leri ile açıklamak ve kanunî bütün
haklarımızı kullanmak üzere, yazı-
nızın sona ermesini bekliyoruz. Bugün
vatanı vahim bir buhrana düşüren
komünist hareketlerinin palazlanma-
sında hiç de şüphesiz olmayan, «Rus
Geldi Aşka, Rusun Aşkı Başka»nın
yazarı, gülünç iftiralarını hareketi-
mize bulaştırmaya çalışırken, bizi,
her halde Türk Ordusuna sizin tabi-
rinizle kül yutturmak isteyen CHP
nın MDO. adlı gizli teşkilâtı ile ka-
rıştırıyor olmalı. Türk Ordusunu ve

sayeti altına almak hayali içinde bu-
lunanların, bu kabil çirkin iftiralara
ihtiyacı oluyor, demek...

Şimdi sizi, namuslu ve haklı her
adamın kabul etmekte tereddüt gös-
termeyeceği bir şeye yanî efendice
tartışmaya çağırıyoruz. Eğer, Yeni-
den Millî Mücadele hakkında imal
ettiğiniz hükümlerin iftira değil de,
hakikat olduğuna samimiyetle inanı-
yorsanız, teklif ettiğimiz münazara-
yı kabul edersiniz. Cevap bekliyo-
ruz.

Y. M. M.

His Ve Fikir İstismarcılarını Tevkif, Milletin Siyasî Şuurunu Arttırıyor Ve Maskeleri Yırıyor

TUTUKLAMALAR DEVAM ETTİ

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adı
altında, Kızıl Orduya çapulcu alayı
yetiştirmeye çalışan vatan hainleri,
pazarlık konusu yaptıkları İsrail
Başkonsolosunu öldürdüler. Bazı yet-
kililerin ve bir kısım halkın tahmin
edemedikleri bir sırada komünist çe-
telerin «öldürme suçunu» irtikap et-
meleri bizl kesin neticelere götü-
rmelidir.

Evvelâ, Türkiye'de varolan kavga-
nın, devletin yaşaması ya da yıkıl-
ması kavgası olduğunu unutmamalı-
yız. Böyle bir kavgada gerçek vatan
severlerin ve milliyetçilerin devletin
bekası uğrunda nice fedakârlıklara
katlanacağı inkâr edilmez bir ger-
çektir.

Ancak devletin bekası ve milletin
yaşaması için; vatansever ve milli-
yetçi dediğimiz büyük halk kitlesi-
ne, sonsuz fedakârlık duygusu ya-
nında kazandıracağımız bir mesele
daha vardır ki, o da halkın siyasî şu-
urla eğitilmesi meselesidir.

TUTUKLAMALAR SİYASÎ ŞUURU GELİŞTİRİYOR

Bunun üzerinde neden duruyoruz?

Çünkü, halkımızın psikolojik ve si-
yasî hayatı üzerinde sistemli bir yı-
kım faaliyetine girilmiş, milleti-
miz düşmanını ve düşmanın plânla-
rını bir kurtarıcı simidi olarak gör-
meye başlamıştır. Bu yıkım harbi o-
kadar sistemli yürütülmüştür ki, si-
nemasında, tiyatrosunda, şiir ve ro-
manında en âdi hislere giydiren kı-
lıflarla devam ettirilmiş ve tertemiz
millet evlâtları farkına varmadan ko-
münist telkinlerin kurbanı olmuştur.
Bunun neticesinde ise halkımız, ha-
diseleri değerlendirmeye ve düşman
piopandalarını keşfetme kabiliye-
tinden uzaklaştırılmıştır. Nitekim,
Sıkıyönetimin bazı oyuncularını ve e-
debiyatçıları tutuklamasına kadar on-
ların birer sabotör oldukları bili-
nemiyordu. Ama ne zaman ki Sıkıyö-
netim aşağıdaki sözde sanatçıları göz
altına almıştır, halkımız hisleri ve
düşünceleri üzerinde oynanan çirkin
oyunları farkedebilmiştir.

Sıkıyönetimin göz altına aldığı bu
his ve düşünce sabotörleri şunlardır:

Aziz Nesin, Hasan İzzeddin Dina-
mo, Tahir Alangu, Hayati Asilyazı-
cı, Ruhi Su, Metin Erksan, Yılmaz
Güney, Fazıl Hüsni Dağlarca.

Bunların bir kısmı daha evvelki
senelerde komünizm propagandasın-
dan adliyeye verilmiş ve tevkif edil-
mişlerdi.

Yazılarında ve oyunlarında eşiya-
lıgı kahramanlık diye gösteren, film
adı altında silah kullanmasını öğre-
ten ve bunların yanında halkımızın
hislerini komünist ideoloji ile doyur-
mak isteyen bir perde arkasındaki
sabotörlerin takibata uğraması bir
hayli sevindirici olmuştur.

TİP İHANET İÇİNDEDİR

Ve yine halkımızı sevindiren bir
husus da Türkiye Gizli Komünist
Partisinin su üstündeki bir görüntü
sü olan TİP yöneticilerinin takibata
uğraması olmuştur. Askerî bir kaide
vardır ki taarruzun temelidir. «Asıl
hedef düşman iktidarındır.» Son ay-
larda tehlikeli bir hal alan komü-
nist faaliyetlerin durdurulmasında
da asıl hedefin komünist yöneticiler

olması tehlikenin bertaraf edilmesi-
ni bekleyen milletimizi sevindirmek
tedir.

TİP Genel Başkanı ve daha evvel
de komünizm suçundan sicillemiş
Behice Boran'ın ve Salt Çiğtaş, Sa-
ban Erik, Sadun Aren, Adil Özkoç,
Osman Sakalsız, Yalçın Cerit, Turgut
Kazan, Hüsameddin Güven, Kemal
Sülker, Dincer Doğu, Güner Eriçin,
Cemal Kırıl, Yakup Erdem, Süley-
man Galiçli, Nihat Sargın, Hüseyin
Ergün, Sabri Eryılmaz gibi üyeler-
nin göz altına alınması Türkiye'de-
ki komünist tedhişçileri savunan ve
teşkilâtlayan kaynakların kurutul-
ması demektir. Bunda ısrar edilerek
netice alınması Türkiye'nin selameti-
ni ve vatanın bütünlüğünü temin e-
decektir.

SIKIYÖNETİMİN UZATILMASI MİLLETİN ARZUSUDUR

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde em-
silahlı caniler, halkın da yardımıyla
yakalanır ve komünist yöneticiler
göz altına alınırken geçen haftanın
olaylarından birisi de Sıkıyönetimin
11 ilde 2 ay daha uzatılması olmuştur.
Bütün parti temsilcileri Sıkıyö-
netimin uzatılması taraftarı iken Be-
hice Boran'ın iş ortağı ve hem cin-
si olan TİP Senatörü Fatma Hikmet
İşcen Sıkıyönetimin kaldırılması is-
teğinde bulunmuştur.

Sıkıyönetimin uzatılması hususun-
da yapılan Birleşik oturumda İsmail
Arar'ın konuşması bilhassa dikka-
ti çekmiştir. İsmail Arar, «Geçen
bir aylık Sıkıyönetim dönemi için-
de, durumun başlangıçta sanıldığı-
dan daha vahim olduğu anlaşılmış-
tır» diyerek ibret verici hadiseler
sıralamıştır. Adalet Bakanı İsmail A-
rarın beyanına göre:

● Bir yabancı ülkede gerilla eğiti-
mi gördükten sonra yurda giren iki
kişi, Türkiye - Suriye hududunda sil-
ahları ile birlikte ele geçirilmiştir.
● Lübnan'dan gelen ve bölücülük
hareketlerine destek olmak istediği
anlaşılan yabancı uyruklu bir şahıs
yakalanmıştır.

● İstanbul'da 22 Mayıs 1971 tari-
hinde yapılan aramada 35 yivli dür-
bünlü tüfek, 2 Karabina, 75 taban-
ca, 34132 mermi, 15 kilo dinamit, 31
kama, 60 takım askerî harita, 180
dumdum kurşunu, 10 molotof kok-
teyli, 7 telsiz cihazı (bir yahudinin
evinde) bol ve çeşitli askerî giyim
eşyası ele geçirilmiştir.

● Bunların maalesef güvenlik kuv-
vetleri içinden bazılarını dahi kendi
davalarına kazanmış oldukları orta-
ya çıkmıştır. (Gazeteler 26.5.1971)

Adalet Bakanının bu açıklamasın-
dan sonra gazete sütunlarında bu
polislerin kim oldukları açıklanmış-
tır. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Bi-
rinci Şube eski müdürü Muzaffer
Yılmaz ve Emniyet Genel Müdürlü-
ğünde görevli Rafet Kaplan'ının bir
soygun işinde bulundukları ve aldık-
ları paranın Dev-Genç mensuplarına
verildiği açıklanmıştır.

Hafızamızı yoklayacak olursak bu
hadise bize daha başka şeyleri de ha-
tırlatmaktadır.

Daha evvel Deniz Gezmiş ve arka-
daşlarına yataklık yapan ve onlara
yardımda bulunan Sibel Ay ve Olca
Altınay'ın Dışişleri Bakanlığında

(Sosyalist Ülkeler ve Yunanistanla ilgili bölümde) çalıştıkları öğrenilmiştir.

Yine son olarak konsolosun öldürülmesi ile ilgili yakalanan kadınlar dan Jülide Zaim'in PTT Şehirlerarası telefon memuresi olması oldukça dikkat çekici bir olaydır ve bunların hiçbirisi de tesadüfle izah edilemez. Aşağıdaki haberi okuyup bu devlet müesseselerine sızmış ajanların durumuyla ilgi kurmak bizi komünistlerin neden geç yakalandıkları hususunda aydınlatmaktadır.

«Daha önce Necati Sağır'ın bir kız arkadaşı ile birlikte kaldığı bir apartman katına baskın yapılmış ancak Necati bu baskından yarım saat önce evi terkettiği için yakalanamamıştır. (Yeni Gazete 28.5.1971)

Yakalanamaz. Çünkü, polis telefonlarını santralde dinleyen PTT memuru bayan veya baskın yapılacağını öğrenen bir polis memuru hemen soygunculara haber ulaştırmakta ve yer değiştirmesini temin etmekte dirler. Bunun başka türlü bir izahı olamaz. Hadisenin üzerinde ehemmiyetle durmalı ve devlet müesseselerine girmiş bütün ajanların temizlenmesi cihetine gidilmelidir.

TRT de çalışan ve göz altına alınan Şiar Yalçın'ın ve yine göz altına alınan TRT spikerlerinden Gülsüm Karamustafa ve benzerlerinin durumları da hadisenin önemini teyit eden hususlardır. TRT spikeri Gülsüm Karamustafa'nın azaltı komünist Mihri Belli'nin yeğeni olması da ayrıca değerlendirilmesi icabeden bir husustur.

SIKIYÖNETİMİN İCRAATI İSABETLİDİR

Ancak, şimdiye kadar Sıkıyönetim tarafından yapılan tutuklamalar ve bazı kimseleri göz altına alma işlemleri tam bir isabet kaydederken, bir kısım siyasilerin konuşmaları yapılan icraatı gayri kanunî gösterme gayretindedir.

«Son günlerin, sanki dalgınlıkla yapılmış izlenimini veren SALGIN halindeki genel tutuklamalarını süratle gerçek hududuna ve tabii yolu na çevirmeliyiz.

...Öğretmenler ve profesörler aleyhindeki davranışlar bir an evvel son bulmalıdır.»

Yukarıdaki cümleler, İnönü'nün görüşleri olarak CHP sözcüsü tarafından mecliste söylenmiştir.

Sadi Koçaş tarafından radyolarda okunan Hükümet bildirisinde «Kon solos kısa zamanda bırakılmadığı takdirde Dev-Genç'le uzaktan, yakın dan alâkası olanlar göz altına alınacaklar derken, CHP sözcüsünün tutuklamaları bir salgına benzetmesini ve sanki profesörlere işkence ediliyormuşcasına fevran etmesini doğrusu biz yadırgadık.

Çünkü, sütunlarında solu açıkça himaye edemeyenler, bu konuşmadan sonra adeta bir kampanya açmışlar ve tutuklamaların aydınları tedirgin ettiğini yazmışlardır.

Her vatansever anlamıştır ki, komünist militanların emniyet, üniversite, çeşitli devlet kurumlarına sızdıkları bir ortamda kanun dışı davranışların ve komünist gerillacılığının önlenibilmesi öyle bir iki kişinin göz altına alınması ile mümkün olamayacaktır.

Hayatlarında ve faaliyetlerinde şaibe bulunmadığını söyleyen insanlar, eğer birazcık fedakârlığa katlanırlarsa gerçek canilerin ortaya çıkmasına yardımcı olacaklardır. Komünist tahrikçi ve teşvikçileri en azından tecrit etmek Türk aydınlarını hiç bir zaman tedirgin etmese gerek.

Ama Marksist-Leninist düşünce ve eylemlerin aydınlık maskesinin arkasına gizleyenler elbette gocunacak, tedirgin olacaklardır. Sıkıyönetimin icraatı bazı profesör veya öğretmenleri şaibe altında bulundurmamak gayesine matuf değildir.

Bu böylece bilinmeli ve icraat aleyhinde sinsi de olsa bir propagandanın yürütülmesine imkân hazırlanmamalıdır. Bugün sinsi ve bulaşık propaganda yapanların, Sıkıyönetim ilânından önce soygunculara açıkça gerekçeler bulmaya çalıştıkları bilinen bir gerçektir.

Devlet müesseselerindeki «eylem ortakları» teker teker açığa çıkmaya başlayınca bazı yazarların bunu «nükseden salgın» olarak damgaladıklarını görüyoruz. Aşağıdaki satırlar devamlı bu mevzuyu işleyen bir yazarın sütunlarından alınmıştır.

«Şimdi bu hastalığın daha da tehlikeli sonuçlar verebileceği bir döneme girmiş bulunuyoruz. Suçlamalar ve lekelemeler sadece şüphe yaratmakla kalmamakta bir takım soruşturmalara ve kovuşturmalara yol açmaktadır. Beri yandan nükseden salgın yüzünden devlet hizmetinde, kendilerinden yararlanılması mümkün değerler şüpheli kişiler durumuna düşürülmekte ve kapılar suratlarına kapatılmaktadır.» (Abdi İpekçi, Milliyet 29.5.1971)

Yukarıdaki ifadelerin daha da açık yazılmasını isterdik. Kimdir bu devlet müesseselerinin de gerçekten vatansever olup da suratlarına kapıların kapatıldığı kişiler? Söylensin ki biz de bunları öğrenelim. Abdi İpekçi'nin ve onun yönettiği Milli yet Gazetesinin Sıkıyönetimin icraatı aleyhinde sinsi bir kampanya açması ve teşvikçileri himaye eder gözükmesi hiç bir vatanseverlik duygusuyla bağdaşmamaktadır.

12 Mart muhtırasının ve Sıkıyönetimin meşruluğuna inanıyorsak, onun icraatını beklemeliyiz. Komünist tedhiş hareketlerini olduğu kadar onların tertip ve teşvikçilerini (söz ve yazıyla da olsa) müdafaa eden her davranış pek iyi niyetli bir hareket olmasa gerek.

Göz altına alma bir mahkumiyeti gerektirmediğine, eğer fert suçsuz ise derhal serbest bırakıldığına, sadece, «sözleri ve yazılarıyla bugünkü ortamın hazırlanmasında payı olanlar» tecziye edildiğine, ferde kendisinin savunma imkânının her türlü verildiğine göre, gözaltına alınan ve tutuklanan şahıslar hakkında, Abdi İpekçi ve kendi paralelindeki avanesinin telaşlanması nendendir? Neden bu kampanya açılmıştır. İnönü'nün ağzında aynı laflar, Demirel'in ağzında aynı gevelemeler ve işbirliği yapmışcasına, AP - CHP koalisyonunun sözcülüğünü yaparcasına neşriyat yapan «Selanikli Abdi»nin ağzında aynı kelimeler... Milleti üzecek olan hükümet yetkililerinin de bu hariçten gazet okuyanlara itibar etmesi ve yaptığı hareketler arasında tenakuza düşmesidir. Hele kendi üyeleri arasında belirecek ihtilâf, her zaman daha çok lüzumu hissedilen «iktidar» adına esef verecektir.

Bir Haftanın Dökümü

(23 MAYIS 1971)

(1) Sıkıyönetim Komutanlığınca aranan Dev — Genç'li İbrahim Öztaş, kalmakta olduğu evde silâhlı çatışma sonunda üç polisi yaralamış, bu arada kendisi de vurularak öldürülmüştür. Dev — Genç'li militanın üzerinden 14 mermi birden atabilen otomatik silâh, Rus yapısı orak - çekiçli sustalı, 1500 mermi, dürbün ve molotof kokteylleri bulunmuştur.

(2) Niğde'nin Eski kasabası ilkokul öğretmeni Zeki İter, Deniz Gezmiş'i övüp, arkadaşı olduğunu söylemesi üzerine yakalanarak gözaltına alınmıştır.

(3) Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğrencilerin derse girmesine mani olmak isteyen 6 öğrenci gözaltına alınmıştır.

(4) Alayşehir Lisesi öğretmeni Kamil Karagöz'ün evinde yasak sol yayınlar bulunmuştur. Ayrıca iki lise öğretmeni daha anarşik hareketlere karışmaktan gözaltına alınmıştır. Sanıklar, İzmir Sıkıyönetim Komutanlığına sevk edilmiştir.

(5) Giresun Emniyet Müdürlüğü, bildiri yayınlamak, tehdit mektubu yazmak, yasak kitap bulundurmamak gerekçesiyle 4 öğrenciyi Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına teslim etmiştir.

(6) Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığınca 2 köyde yapılan silâh aramalarında 11 silâh, 73 mermi, 3 kama yakalanmıştır.

(7) Devlet bütünlüğünü bozucu faaliyetlerinden dolayı Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına sevk edilen TÖS Kayseri Şubesi Başkanı evinde yapılan aramada, MAP marka tabanca, iki şarjör, 19 mermi, bir hançer, bir kama ele geçirilmiştir.

24 MAYIS 1971

(8) İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından 15 saat müddetle ilân edilen sokağa çıkma yasağı sırasında yapılan aramalarda, kaçırılan İsrail Başkonsolosu Ephraim Elrom'un cesedi Nişantaşı'nda terkedilmiş bir apartman dairesinde bulunmuştur. İstanbul'daki aramalara 25.000 civarında subay, astsubay ve er katılmıştır.

Bu aramalarda İsrail Başkonsolosunun öldürülmesiyle ilgili olarak ikisi kadın olmak üzere 3 kişi yakalanmıştır.

(9) Tokat Erbaa ilçesi Köse Mithat köyünde 5 silâhlı üniversiteli genç, zorla binek hayvanı almak isterken jandarmalar tarafından yakalanmıştır.

Öğrencilerin üzerinden iki adet Sten tabanca, iki adet 9 mm. tabanca, üç adet dinamit lokumu, 250 tabanca mermisi bulunmuştur.

(10) Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından TİP Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden Prof. Sadun Aren, Hüseyin Ergun, Yalçın Cerit, gözaltına alınmıştır.

Ayrıca gözaltında bulunanlardan TÖS Genel Başkanı Fakir Baykurt, sorgusu sonunda tutuklanarak Mamak Askeri Cezaevine sevk edilmiştir.

26 MAYIS 1971

(11) Sıkıyönetim Komutanlığınca aranan iki kişi sahte gazeteci hüviyetiyle Suriye'ye kaçmak isterken yakalanmıştır.

(12) İktisat Fakültesi duvarına «Tam Bağımsız Sosyalist Türkiye için boykot» yazan bir öğrenci tevkif edilmiştir.

(13) İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığına aranan Ahmet Savaşkan Oral, 1 tabanca, 6 mermi, 11 sol yayınlı İzmit'te yakalanmıştır.

27 MAYIS 1971

(13) Dev — Genç üyesi olduğu sanılan ve postal giyen silâhlı, 30 kadar genç, Domuzderesi mevkiinde 10 günden beri dolaşmaktadır.

Köylülerin ihbarı üzerine 500 kişilik askerî birlik, kır gerillacılarını yakalamak üzere harekâta geçmiştir. Gerillacıların yakalanması için askerî kuvvetler helikopter istemektedirler.

(14) Ankara'da Müfettiş Emniyet Müdürü olarak görev yapan Rafet Kaplanı yakalanarak gözaltına alınmıştır.

Kaplanı, 27 Mayıs devriminde Vali Refik Tulga'nın irtibat subaylığını yapmış, daha sonra subaylıktan ayrılarak Emniyete geçmiştir.

Kaplanı gözaltına alınan ikinci Emniyet Müdürüdür. İstanbul eski Siyasî Polis Müdürü Muzaffer Yılmaz da bir süre önce gizli örgütlerle ilişkisi olması dolayısıyla gözaltına alınmıştı.

(15) Deniz teğmeniyken yayınladıkları bildiriden dolayı ordudan ihraç edilen, Dev — Genç'in bütün eylemlerine karışan Genel Kurmay görevlisi bir generalin evini dinamitleyen eski Ankara Valisinin oğlu Sarp Kuray, İstanbul Emniyet Md. Ağır Suç Masasına sevk edilmiştir.

(16) Emniyet makamlarınca Yılmaz Güney gözaltına alınmış, şair Fazıl Hüsnü Dağlarca ruhsatsız tabancayla yakalanarak tevkif edilmiştir.

28 MAYIS 1971

(16) TİP Yönetim Kurulu üyelerinden de 5 kişi gözaltına alınmıştır. Bunlar: Behice Boran, Osman Sakalsız, Turgut Kazan, Yakup Erdem, Salih Galipoğlu ve Cemal Kural'dır.

(17) Aziz Nesin, Tahir Alangu, Hasan İzzettin Dinamo, Hayati Asilyazıcı, Ruhi Su, Metin Erksan, Enver Aytekin gözaltına alınmıştır.

Orta - Doğu'da İhanet İttifakı Yenilendi

Sık sık temas ettiğimiz Orta Doğu buhranına, yeni gelişmeler olduğu için tekrar göz atacağız.

Geçen sayımızda Enver Sedat'ın son tasfiye hareketlerini Sovyet aleyhtarlığına yorumlamak içid vaktin henüz erken olduğunu ve ajans haberlerinin ihtiyatla gözden geçirilmesi gerektiğini yazmıştık. Nitekim, son günlerde tasfiyeler ile ilgili olarak Kahire'de temaslarda yapmakta olan, Sovyetler Birliği Devlet Başkanı Nikolai Podgorny ve Dışişleri Bakanı Andrei Gromiko'ya, Enver Sedat tarafından sadakat belirtilmiş ve hiçbir zaman Sovyetlerin yanından ayrılmadık, ayrılmayacağız, denilmiştir.

Enver Sedat konuşmasının sonunda:

«Sovyetler Birliği, bizim İsrail'le bir anlaşmaya varmak istediğimizi çok iyi anlamış ve bize bu konuda fikir de vermiştir.»

Hayret etmeyiniz. Bu sözler Enver Sedat'ın, Podgorni şerefine verdiği davette, bizzat Mısır Devlet Başkanı tarafından söylenmiştir. Demek ki, Sovyetler Birliği, Enver Sedat'ın politikasını çizmeğe devam ediyor.

İsrail cephesinden ise Başbakan Golde Meir konuşuyor:

«Başkan Sedat, son iç buhran sırasında aldığı tedbirlerle büyük bir cesaret ve yetenek sahibi olduğunu gösterdi. Enver Sedat

Mısır'da işbaşında kaldığı takdirde, bunca çarpışmalardan sonra artık İsrail'le barış yapma zamanının geldiğini halkına cesaretle söyleyebileceğini bekleriz.»

Bütün bunlardan çıkan netice şudur: Gerek Sovyet politikası ve gerekse İsrail, Enver Sedat'ı büyük bir politikacı göstermek suretiyle, hem Arap halkının tek lideri haline getirmek, hem de Nasır'dan boşalan yere geçirmeğe çalışmaktadır.

İsrail eski devlet başkanlarından Ben Gurion'un, Musevi liderlerine verdiği direktifleri, geçen sayımızda siz kıymetli okuyucularımıza sunmuştuk. Musevi liderler tarafından son günlerde verilen demeçler, bazı şartlarla barış yapılabileceği meyanındadır. Bu demeçler, Ben Gurion'un direktiflerinin tatbik edileceğini gösteriyor. Yani Jerusalem (Kudüs) Yahudi kesiminde kalmak ve Enver Sedat nötrleştirilmek şartıyla İsrail barışı kabul edecektir.

İki yıla yakın bir zamandan beri ısrarla belirttiğimiz «komünizm sion emperyalizminin bir yüzünden ibarettir» tezi ispatla tekrar vuzuha kavuşuyor. Yalta'yı hazırlayan korkunç enternasyonelin — yani beynelmilel Yahudiliği — sadece başşehri Tel - Aviv olan 2 milyonluk bir İsrail olarak kabul etmek, siyasî politikadan hiçbir şey anlamamak de-

— Resim Enver Sedatla Kosygin'i bir kucaklaşma anında gösteriyor. İşte milletleri bu hain ittifaklar çokertiyor.

mektir.

Muhtemel bir anlaşmada Musevi liderlerinin Muharref Tevrat'tan asla taviz vermeyecekleri görülecektir. Ama aptal, cahil ve harris Arap liderleri daha önce kırıkları potlara, verdikleri tavizlere ilâveten, taviz üstüne taviz vermeğe devam edeceklerdir. Eğer Golde Meir, Enver Sedat'ı Arap halkına metheder, büyük bir lider olduğunu söylerse; varın gerisini siz düşünün artık...

Mecmuamızın son birkaç sayısından beri Kızıl Çin'in tanınması konusundaki fikirlerimizi yazmaktayız. Birçok haklı sebepler yüzünden Komünist Çin'in tanınmaması gerektiğini savunan Yeniden Millî Mücadele'nin tezlerine yakın bir soru önergesi nihayet Millet Meclisine sunulmuştur.

Millete vekillik etmekle görevlendirilmiş fertlerden beklenen vatanseverlik örneği olması bakımından Ordu Milletvekillerinden Cengiz Ekinç'in 24 Mayıs 1971 tarihinde Millet Meclisi Başkanlığına verdiği

K. ÇİN HAKKINDA BİR KAÇ SORU

yazılı soru önergesini aynen alıyoruz:

1) Hükümet, Büyükelçi Hasan Işık'ın Paris'te yürüttüğü bilinen Komünist Çin'i tanıma çalışmalarına devam etmeyi düşünmekte midir?

2) Keza hükümet memleketi bir büyük felâketin eşiğine getiren Mao'cu mihrak ve militanların şerrinden kumandanlar eliyle milletimizi kurtarmak için takdire değer bir gayret sarfederken, diplomatlar eliyle yar-

dım kapılarını Mao rejimine resmen açmak istemesinde bir tezaad görülmemekte midir.

3) Türkiye'nin hangi millî menfaatleri, içinde bulunduğumuz şu ortamda, birçok problemlerimiz çözülmüş de, sıra Kızıl Çin'i tanımaya gelmiş gibi hükümeti, o istikamette bir mesaiye zorlamaktadır.

11 ilde uygulanmakta olan Sıkıyönetimin iki ay daha uzatılmasını izah gayesiyle TBMM'de konuşan hükû-

met sözcüsü ve Adalet Bakanı İsmail Arar'ın; «Bunların amaçları, Türkiye'de halk ihtilâliyle Marksist, Leninist, hattâ Maoist bir idare kurmak» sözü, Kızıl Çin'i tanıma gayretinde olan hükümetin bizzat kendi sözcüsü tarafından tezatlar içinde olduğunun belirtilmesi değil midir?

Haysiyetli bir dış politikanın örneğini vermeyi hedef edinen hükümetin, bu tezaadı ortadan kaldıracığı ve Kızıl Çin'i tanıma konusunda millî vicdanlara su serpecek bir karara varacağı ümidimizdir.

MİT Düşmanlığı CHP'ye Sirayet etti

Ötedenberi Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT) hakkında çok çeşitli yorumlar yapılmaktadır. MİT vazifesi icabı çok çeşitli hücumlara maruz kalmıştır. Bundan önce Tabii Senatör Ahmet Yıldız'ın; «MİT anlaşılmaz bir tutum içindedir. MİT'in millisi kalkmış, geride ne kalmıştır?» şeklindeki hücumları halâ hatırlardadır. Öte yandan, TIP'le ilgili bir mektubun içine kasten konulan gizli vesika dolayısıyla, MİT hayli yıpratılmaya çalışılmıştır.

Geçen hafta içinde TBMM birleşik toplantısında CHP Grubu adına konuşulan Necdet Uğur, MİT'le, «İstihbarat Teşkilâtı yeniden düzenlenmeye muhtaç olduğu halde, henüz ciddi bir tedbir alınmamıştır. Dirdi her kes görüyor. Ancak hiç kimse çare bulmaya niyetli değil» şeklinde konuşmuştur. Öte yandan, Necdet Uğur konuşmasında, son günlerde yapılan tutuklamaları da yermiştir; «Bu ilk adım, attuktan sonradır ki suçlular yakalansın denildiği zaman, gözü kapalı nerede ise bütün okur - yazarları tutuklama usullerinden vazgeçilebilir» dedikten sonra; «Öğretmenler, profesörler aleyhinde cesareti kırarak davranışlar bir an önce son bulmalıdır» şeklinde bir cümleyi de ilâve etmiştir. Bu konuşmalarından sonra sayın Uğur'un MİT hakkında nasıl bir değişiklik istediği anlaşılmaktadır. Sayın Uğur herhalde MİT'in elini kolunu bağlayacak bir değişiklik arzu etmektedir.

MP Sinop Milletvekili Hilmi İşgüzar ise Başbakan Nihat Erim'in yazılı olarak cevaplandırmasını isteyerek verdiği bir muhtıradan, MİT'in durumunu Meclise aksettirmiştir. İşgüzar muhtıradan, MİT'in Başbakanlık yerine Genel Kurmay Başkanlığına bağlanmasının daha faydalı olup olmayacağını ve böyle bir şeyin düşünülüp düşünülmediğini sormuştur.

Hilmi İşgüzar'ın soruları makûldür. Çünkü MİT'in Genel Kurmay Başkanlığına bağlanması, bünyesini kuvvetlendirecek ve vazifesini iyâ-yikiyle yapabilecek tedbirlerin alınması zaruridir.

Dünyanın hiçbir yerinde istihbarat fonksiyonu olmayan bir cemiyet

yaşayamaz. Bu keyfiyet milletlerde olduğu gibi, organizmalar için de mer'lidir. Osmanlı İmparatorluğunun yıkılığını hatırlayalım. Yıkılış yıllarında istihbarat teşkilâtı işlemez hale gelmiş, İttihatçılar tarafından Yıldız arşivleri yakılmış, teşkilât yabancı ideolojî ajanlarının karargâhı olmuştur. Böylece devletin temel fonksiyonu kaybolduğu için İmparatorluk da çökmüştür. Bugün içinde bulunduğumuz vahim durumda bilhassa MİT'in son derece verimli çalışmasına muhtacdır. Bu da ancak MİT bünyesine sızabilmiş «Millî» lik vasfına uymayan ajanların tasfiyesi ile mümkündür. Komünistler, MİT içerisine sızmak için çok uğraşmışlar ve bir dereceye kadar muvaffak da olmuşlardır. İşte bu sebeplerden dolayı kurlu işlemektedir. Ancak, dünyanın her yerinde olduğu gibi, Türkiye'de de aşırı solcular, istihbarat teşkilâtlarından ve çeşitli devlet kademelelerinden tasfiye edileceklerini hissedince basın yayında geniş bir protesto hareketine girişmektedirler ve bunu Mecarty'cilerle hortluyor mu?» şeklinde ifade etmektedirler. (Bilindiği gibi Mecarty kendi adıyla kurulan bir Amerikan Komisyonunda çalışmış ve ABD istihbarat ve emniyet kuvvetlerinden komünist ve siyonistlerin tasfiyesi için büyük gayretler sarfetmiştir.) «Mc Carthy Komisyonu 1950'den 1954 başına kadar çalışmış ve «Komünist Avı» adı altında o zamana kadar medenî bir ülkede eşî görülmemiş bir «Aydın Avı» nı sürdürmüştür. (27 Mayıs 1971 Akşam. Altan Öymen). Sayın yazar böyle bir yazıyı yazmaya neden üzum hissetti? Biz cevap verelim; Şu günlerde de Türkiye'de bilhassa öğretim üyelerini ve profesörleri de içine alan geniş tevkifler yapıyor ya işte bu tevkiflere «Mc Carthcilik» diyebilmek için.

Türkiye'de millî her hareketi durdurmayı vazife bilmiş, millet düşmanı yosunlu kafalara karşı, eğer mücadele etmezse MİT suçludur. İstihbarat Teşkilâtı bir devletin gözü, kulağıdır. CHP'cilik zihniyetinin zavallı kurbanlarının, Şef'in politik çıkarlarını aksettiren beyanatlarına pa-buç bırakmaması milletin temennisidir.

HER HIYANET SEBEBİ KIR GERİLLASI DA ER

— Necmi Demir'in karısı İlkay Demir. Amerikan Koleji mezunu. (Yakalandı).

Geçtiğimiz hafta içinde sıkı yönetimin iki ay daha uzatılmasını temin için mecliste hükümet adına yapılan konuşma, bir taraftan memleketin süratle sürüklenmek istenen uçurumuna işaret ederken diğer taraftan bu sütunlarda samimiyetle ifade edilen tehlikelrin büyüklüğünü v boş bir vehim olmadığını resmen tevsik etmiştir. Hükümet sözcüsü Arar meclislerin birleşik toplantısında sıkıyönetimin uzatılması gerekçesini şöyle açıklıyordu.

«Bu güne kadar kendisi Türk Halk Kurtuluş Ordusu diye tanıtan gizli örgütün ele geçen son bildirilerinde Türk Halk Kurtuluş Cephesi ve Türk Halk Kurtuluş Partisi adlarının kullanıldığı, bu suretle ordu kelimesine göre daha geniş bir anlam taşıyan cephe hareketine geçtiği belki de gizli bir partinin kurulması hazırlıkları içinde oldukları ortaya çıkmıştır. Hücre sistemi ile çalışan bu örgütün bugüne kadar sürdürdüğü şehir gerillası hareketine ilaveten kır gerillası taktiğini uygulama hazırlığı içinde olduğu bunun için yurdun çeşitli bölgelerinde dağılmakta oldukları tenha ve üçra yerlerde eğitim kapları ve mağaralarda barınaklar tesis ettikleri kesinlikle tesbit edilmiş bulunmaktadır. Bu örgüt üyelerinden birçoğunun yurt dışında bir ülkede ge-

— Rukiye Dülger (namı diğer Tatar Rukiye). Bu gerillaların arasında bulunmazdı ya ne yaptıysa bir Topkapı seyahati yaptı.

rilla eğitimi gördükleri, yurda dönüşlerinde silah ve cephanelerinin bir kısmını oradan getirdikleri ortaya çıkmıştır.

Türkiyede Halk ihtilali ile gerçeleştirmek istedikleri Marksist Leninist hatta Maocu bir rejimi kurmak, kendi tabirleri ile kamulastırma diye ifade ettikleri soygunlar sonunda elde ettikleri paraları teşkilatlarının gelişmesi ve silahlanması için kullandıkları itiraf etmişlerdir. İşin asıl vahim tarafı ise güvenlik kuvvetleri içerisinde bazı kimse-

na rastlanmıştır. Bölgede arama devam etmektedir.

Aynı tezgahtan bir hadise daha: Mudanya'nın Kumkaya köyü mevkiinde iki silahlı zorba bir kamyon şoförünü silahla tehdit etmişler ve vasıtasını elinden almak istemişlerdir. Bunu yapamayınca da kaçmışlardır.

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde anarşinin teşvikçilerinden aşırı solcu Muammer Sosyal Elbistan'da ele geçmiştir.

Diyarbakır ve Siirt illeri Sıkıyönetim komutanlığı bölgeye sız

kınlık, tereddüt ve acziyet peyda edilir.

c) Taaruz ve öldürücü darbe safhası.

Artık bu safhada devlet kuvvetleri ile kesin mücadelenin sokak sokak, köy köy sürdürüldüğü safhadır ve iktidarın devrilmesine, devletin gaspedilmesine kadar sürer.

Yukarıda teorik olarak zikredilen hususlar nazarı itibara alındığı ve girilen hareketlerin mahiyeti göz önünde tutulduğu takdirde açıkça ve kat'i olarak

— Cihat Alptekin (Aranıyor).

— Edip Sakarya (Aranıyor).

— Osman Bahadır (Aranıyor).

leri dahi kendi davalarına kazanmış olmalarıdır.»

Bu konuşmaya tekaddün eden günlerde Türkiye'nin muhtelif yerlerine gelişen olaylar komünist hareketin yeni bir safaya girismek üzere olduğunu ortaya koymaktadır. Ezcümle;

Tokatın Erbaa İlçesine bağlı Köse Mithat köyünde, köylülerden tehtitle hayvan isteyen beş kişi yakalanmıştır. Bir pikapla yola çıkan Ömer Baloğlu, (ODTU) Fahri Doğu (ODTÜ), Ertan Şimşek (Erkek Teknik Yüksek Öğretmen okulu) Şeref Gürlek ve Mustafa Kutlu (Gazi Eğitim enstitüsü) adlı beş komünistin pikapları bozulmuş ve ondan sonra köylüleri tehdit etmeye başlamışlardır. Fakat köylüler durumu jandarmaya bildirmişler ve beş kişi jandarma tarafından yakalanmıştır. Yakalananların üzerinde adet siten tabanca, iki adet 9 mm. tabanca, 250 mer, mi, üç battaniye ve yiyecek malzemeleri bulunmuştur.

Yine İstanbul'dan Erzincana giden Doğu Ekspresinde arama yapılacağını anlayan ikisi kız ikisi erkek dört kişi trenden atlamışlar ve kaçmaya başlamışlardır.

Bir başka hadise: Elbistan'ın Nurhak bucağı yakınlarındaki Nurhak dağında, eğitim yapan Dev-Genç'e mensup 30'a yakın eşkiyaya rastlanmış, işin farke edildiğini anlayınca dağlara doğru kaçmışlardır. O civarda 3 bine yakın yenmiş konserve kutusu-

malara karşı halkın dikkatli olmasını tavsiye eden bir bildiri nesretmiştir.

İlk bakışta basit birer vakıa gibi gözükken mezkûr hadiseler komünistlerin büyük şehirlerden dağlara çekilme, köylere sızma gayreti içinde olduklarını aleniye çıkararak açık delillerdir.

TÜRKİYE'DE KOMÜNİST CETE FAALİYETİ HANGİ SAFHADADIR?

Türkiye komünistleri doktrin itibarıyla Rusya'da ve Çin'de tatbik edilen fikre bağlı olmakla beraber, hareket itibarıyla bugün Castro tipi bir uygulamanın içerisinde olduklarıdır.

Küba'da, Latin Amerikada, Venezuela, Bolivya ve Brezilya'da tatbik edilen bu kastrist metod üç safhaya ayrılmaktadır:

a) Cete faaliyetinin kuruluş, ya da hazırlık safhası.

Hazırlık safhasında, şehirlerde ve köylerde gerilla faaliyetinin uygulanması için en müsait mahaller tespit edilir, bu bölgelerde kamuflej ve ikmal yerlerinin kurulması ve sızma faaliyetleri önceden planlanır.

b) Gelişme safhası.

Bir sonraki safhaya geçmeden evvel o safhayı hazırlayan birtakım faaliyetlerde bulunulur. Soygun ve sabotajlarla yeni eşkiya çetelerinin oluşması ve taaruz için silah ve kuvvet temin edilir. Öldürücü darbeyi hazırlamak maksadıyla hükümette şaş-

aydınlanır ki, Türkiye'de komünist eşkiya hareketi gelişme safhasındadır. Hazırlık safhası çoktan tamamlanmıştır. Hükümet sözcüsünün de resmen ifade ettiği gibi kamuflej için yeraltı barınakları ve mağaralar tesis etmişlerdir. Büyük şehirlerimizde bu maksatla kullanılmak üzere sayısız mesken kiralamışlardır.

İkmal ve sızma faaliyetlerini kolaylaştırmak için değişik çalışma yolları denemişlerdir. PTT mensupları ve emniyet görevlileri arasında kendilerine yataklık edecek bazı ajanlar bulmuşlar ve böylece girişecekleri adı tecavüzler için devletin ibkânlarından faydalanmayı başarmışlardır. (Bir saat evvel bir orduyu donatacak kadar silah bulunan komünist yurtlarında bir saat sonra emniyetçe yapılan aramada iki tane ağaç sopa bulunmasının manâsı daha iyi anlaşılıyor.) Soyecekleri bankalar kaçırarakları adamlar hakkında önceden esaslı bilgiler toplamışlar, teferuatlı planlar hazırlamışlardır.

Simdi ise uzun zamandanberi tekemmül ettirdikleri hazırlıkları icraya koymaktadırlar. Hazırlanan plan gereğince bankalar soyulmakta, adamlar kaçırılmakta, çeşitli terör yolları, iktidarı şaşkına çevirme, çaresiz bırakma u sulleri denemektedirler.

TÜRKİYEDEKİ GERİLLA FAALİYETİNİN HAZIRLIĞI NE ZAMAN BAŞLADI?

Türkiyede gafil ve beceriksiz iktidarların nurlu ufuklar edebi

BEKESİ GİBİ ERİYECEKTİR

tı yaptığı, mamur ve müreffeh Türkiye teraneleriyle milleti uytutmaya Türkiye'nin her tarafını harabeye çevirecek, iç harcaları tütüyor diye deve kuşu politikası sürdürdüğü günlerde, komünistler memleketin her tarafına harabeye çevirecek, iç harbi körükleyecek bir hazırlığın içindeydi.

Her hadisede olduğu gibi gayri millî basın komünistlerce başlatılan bu hazırlıkları ya gizleme yada başka hüviyetler verme gayreti içindeydi. Ayrıca ihtirastan

hında gerekli gerilla bilgisini öğrenmek için bu köprü yutturmacası iyi bir fırsattı ve öyle oldu. O yaz siyasî kürtçüler ve komünistler Barzani karargahından yeteri kadar istifade etmesini bildiler.

Bir başka hadise gazetelerde iki cümle ile üçüncü sayfalarda şöyle geçiriliyordu. Antepli Mustafa Sahin isimli bir Lise öğrencisi İsrail'e karşı Araplar sarını kolaylaştırmak için köylüden sempati toplama maksadı fında çarpışırken ölmüş ve cese

— Ali Kırmızıçiçek (Yakalandı)

— Hamza Özkan (Aranıyor)

yuncaklar mıdır? Her hadise gibi bu da geçirilmiştir.

Özel bir istihbaratı gerektir meksizin sadece gazete havadis-

suallerin o zaman üzerinde dursaydı cevabı şimdi karşılaştığımız acı gerçekler olacaktı.

Deniz Gezmiş Yusuf Baha Gür can gibi sayılı komünistlerin de bulunduğu o zamanın Mihri Belli ci gurubu her zaman karşı oldukları Mustafa Kemal'i istismar için 10 Kasım münasebetiyle Samsun'dan Ankaraya kadar Mustafa Kemal ve Tam Bağımsız Türkiye yürüyüşü diye bir yürüyüş tertiplemişlerdir. Mao'nun Sarı Nehir yürüyüşünün bir özenti olan bu hareket maksadı itibarıyla bir nabız yoklaması idi. Yol da gelirken köylere uğruyorlar hem propaganda yapıyorlar hem de köylülerin kendilerini nasıl karşılayacaklarını öğrenmek istiyorlardı? Zira kır gerillası köylünün desteğine muhtaçtı. Fakat hiçde umduklarını bulamıyorlar. Alacanın bir köyüne misafir olmaya vardıkları zaman köylüler köpek sürülerini ta köyün dışına kadar kovalıyorlardı.

İşte Türkiye'de gerilla hareketinin gazetelere kadar intikal eden hazırlık safhası böyle başladı ve bugünkü seviyeye ulaştı.

KIR GERİLLASI NEDİR?

Kır gerillası, komünist silahlı stldırısının büyük şehirlerden (Devamı 13. Sayfada)

— Necmi Demir (Yakalandı).

— Necati Sağır (Yakalandı).

— Nahit Töre (Yakalanmadı).

gözü dönmüş çırkın politikacılar yapılan faaliyetleri gençliğin normal fiilleri olarak görüyorlardı. Devlet istihbaratınca da tesbit ve teşhis edilmesi icap ettiği gibi hadiseler hiçde gafillerin ve muhteris politikacıların zannettiği gibi değildi. Aşağıda zikredeceğimiz misaller gazete sütunlarında ve arka sayfalarda ya bir parağraf yer işgal ediyor veya hadisenin mahiyeti değiştirilerek millete ters istikamette telkinler yapıyordu. Ufultılan ve kıymet-sizleştirilen bu hadiseler ise politikacılar nazarında hiçbir anlam taşımıyordu.

Mesela milliyeti belirsiz bir gazete 1969 yazında doğuda zap suyu üzerinde yapılacak bir köprü meselesini ele alıyor, günlerce propagandasını yaparak yardım temin ediyor ve mahiyeti şu gün daha iyi anlaşılan bir ihanete sâ mimi bir teşebbüs veçhesi vereerek kamufle ediyordu.

Zap suyu üzerine inşa edilecek bu köprüyü Teknik Üniversitenin Devrimci (!) öğrencileri yapacaklardı. Ve böylece ezilen, sömürülen halkın yanında olduklarını isbat edeceklerdi (!) Devrimci gençlik köylülerle kaynaşacaktı. Muhat gazete haberleri böyle veriyordu.

Aslında mesele köprü yapmak değildi. Doğuda şimdi icra ettikleri kır gerillası için elverişli bölge tesbit etmek, ikmal imkânla-gazleniyordu. Silahlı talim için buralar son derece müsait yerlerdi. Üstelik Barzani kararga-

di Türkiye'ye getiriliyordu. Bu haber de 1969 Ağustosunda intişar ediyordu. Ne işi var bir lise talebesinin El Fetih teşkilâtında? Bu talebe oraya nasıl, nereden ve kimin tavassutuyla gitmişti? bütünleme imtihanlarına mı hazırlanıyordu? Maksadı yahudilere karşı mücadele ise Türkiye'yi soyan yahudiler ne güne duruyordu?

Bu haberinde manası gafillerce yeni anlaşılıyor. Sınırı geçerken yakalanan Liseden yeni çıkmış çocuklar Devlet yıkmanın usullerini öğrenmek için gidiyorlarmış. Dağ başındaki çobanla beraber uyananlar ne yazık ki o günlerde millet kaderinde söz sahibi idiler ve neticeyi şimdi gözleriyle görüyorlar.

Silifke dağlarında bir patlama Komünizm propagandasından ta kip edilen ve Mücadele Birliği düşmanlığıyla maruf Konya C. Savcısı Doğan Öz 1 Mart 1970 günü Silifkenin Taşucu ormanlığında arkadaşlarıyla molotof denemesi yaparken bomba elinde patlamış ve yaralanmıştır. Arabadan getirilen ilkyardım malzemesiyle tedavisi yapılmış sonra koğusturma konusu olur diye Silifkeye dahi uğramadan arkadaşlarıyla beraber doğru Mut'a geçmişler ve orada tanıdıkları bir doktor tarafından yaraları sarılmıştır.

Elinde kanun kitabı bulunması icap eden bir savcının patlayıcı maddelerle ne işi vardır? Bunlar savcılarının oynayacağı o-

lerini değerlendirmek bile birçok küllenen meseleyi açığa çıkarcaktır.

Erdek civarında 1968 Haziran işgal ve boykotlarından sonra dağlarda kamp kuranlar ne ile meşguldüler? Diyarbakır Tıp Fakültesini kundaklamak isteyenlerin kuru binadan istediklerine idi? Kültür sarayını yaktıran fikir ve yakan el kimdi? Bu

— Mustafa Zülkadir (Aranıyor)

— Hidayet Kaya (Aranıyor).

— Yukarıdaki eşkiya çetesinin yetişmesine vesile olan kim? Bunlar kendiliğinden mi zuhur etti? Bunların yetişmesini ve bugün kanlı cinayetleri tezgâhlamasını temin edenler kim? Hâlâ da, Sıkıyönetim Komutanlıklarınca ve idarî makamlarca yapılan takibatı «Moral kırıcı», «sevkleri söndürücü» ve «ileri fikirli şahıslara karşı girişilen yıldırma hareketleri» olarak nitelendirenler kim? Ve bunlar tesirsiz hale gelmeden komünist tedhişçiliği önlenir mi? Hâlâ gazetelerinde komünist tahripçileri masum gösterme gayretinde olanlar, yarın yine soygun, sabotaj ve cinayetlerin tertipçisi veya tahrikçisi olmayacaklar mı? Bütün meseleler buradadır. Ve çözüm bekleyen sorular da bunlardır.

Endonezya'da Milyarder Komünistler ve K. Çine Bağlı Tedhişçiler

Aşağıya Asian Outlook dergisinden alınmış bir tercüme aynen ahyo-ruz Yazı, komünistlerin, bütün dünyada uyguladıkları taktiğin aynı olduğunu ortaya koymaktadır. Komünistler, devleti yıkmak için siyasi, iktisadi, psikolojik ve askerî bütün harp vasıtalarını kullanırlar. Tercüme, Endonezya'daki, komünist hareket şekillerini, komünist milyarderlerin faaliyetlerini, Çin'in çift yönlü taarruzlarını anlatması bakımından ilgi çekicidir.

ENDONEZYA'DA ÇİN KOMÜNİSTLERİ FAALİYETTE

«Associated Press, (AP) ajansının bir muhabiri, 28 Ocak 1971'de Endonezya'daki durum ile ilgili olarak özel bir yazı serisi hazırladı. Bu haberde, A.P. muhabiri Doğu Java askerî bölgesi komutanına atfen şunları yazdı: «Endonezya ekonomisini bir avuç Çinli kontrol altına almış-

— Endonezya Cumhurbaşkanı Suharto. Bakalım ülkesini K. Çin'in sızmalarından koruyabilecek mi?

tır. Çiniler paralarını devlet adamlarına satın almağa harcıyorlar.»

Endonezya'nın iktisadi hayatını elinde tutan üç Çinli ticaret adamıdır ve Endonezya Başkanlık Dairesi ile açık ilişkileri vardır.

Bu üç ticaret adamı, Lin Shao - Liang, Yang Hanhsiang ve Yen Rei bee'dir. Meselâ Lin Shao Linag'ın yüz milyon Amerikan dolarından daha fazla kıymeti olan mülklerinin yansısı 50'den fazla 25 milyon dolar değerinde şirketin sahibidir.

KOMÜNİST MİLYARDERLER

AP muhabiri, bu üç Çinli milyarder, Endonezya devlet yetkilileri ile olan yakın münasebetlerinin yanı sıra Çin komünistleriyle aralarındaki irtibata da dikkat çekiyor.

Muhabir, Yang han - hsiang'ın bir Çin komünist gazetesinin eski fotoğrafçısı olduğunu, Lin Shao Liang'ın ise geçmişte komünist Çin pasaportu taşıdığını, Kızıl Çin'den geniş çapta mal ithal ettiğini de sözlerine ekliyor.

(AP) muhabiri, bu üç Çinlinin, Endonezya iktisadi hayatını kontrol etmelerinin Endonezya için çok kötü sonuçların doğumuna vesili olacağını, zira komünistlerin bu üç milyarder Endonezya devlet yetkililerini yozlaştırmak için kullanabileceğine dikkatli çekmiştir. İşte bugün En-

donezya'nın umumî manzarası böyledir.

Şimdi Endonezya gazetelerinde göyle bir soru oldukça fazla bir yer kaplıyor :

«Lin Shao - Liang bir Çin komünisti mi?»

Lin Shao - Liang, 1950'de kıta Çin'ine, yani Komünist Çin'e döndüğü zaman şerefli bir misafir olarak Çin komünistlerince sıcak bir ilgiyle karşılandı. Hatta Çin komünist rejimi, Lin'in asıl memleketi Fukien'de bir orta okula Lin Shao - Liang ismini verdi. Bu Çinli milyarder Lin Shao - Liang'ın annesi Komünist Çin'de yaşamakta olup, Çin Hükûmetinin verdiği maaşı yemektir.

Yine AP muhabiri verdiği haberde, Lin Shao - Liang'ın Endonezya vatandaşlığını kabul etmeyip, 1951'de Kızıl Çinlilerden bir hüviyet kartı da aldığını bildirmiştir. Onun hüviyet kartındaki numara 1047 - 1966'dır.

Sukarno iktidarda iken, Sukarno'nun kayınbabası ile sıkı - fıkı dosttu. Nitekim bu dostluğun sayesinde işi bir hayli ilerletmişti.

Sukarno rejiminin devrilmesiyle, mevcut hükûmetin, yani Suharto hükûmetinin yetgillileriyle dost olmakta gecikmedi.

TAKTİK DEĞİŞMELERİ

Uyanık birçok Endonezyalı, komünistlerin hareketlerini ilgiyle takip etmektedir. Çeşitli kaynaklardan gelen haberlere göre, komünistler Endonezya'da entrikalarından asla vazgeçmiş değillerdir. Fakat sadece 1965'deki (hükûmet darbesi) taktiğini değiştirmişlerdir.

Birçok aptal ve cahil, gelen tehlikeyi idrak etmezken, Milliyetçi Endonezyalılar durumun vehametini anlamaktadırlar.

Onların değerlendirmeleri gerçeklerden geliyor.

1. Cakarta, (Endonezya'nın başkenti) çarşılarında satılan sıcak su şişeleri Kızıl Çin'den ithal edilmektedir. Her bir şişenin içinde Mao ze Tung'un eserlerinden iktibasları ihtiva eden kâğıt parçaları bulunmaktadır. Endonezya Hükûmeti, Çince basılı maddelerin ithalini yasaklayan bir karar çıkarmasına rağmen, şişeler içindeki Mao'dan iktibaslar pürüzsüz bir şekilde ithal edilmektedir.

2. 1965'den bu yana geçen beş sene sonra EKP (Endonezya Komünist Partisi) gizlice 7 kişilik bir «Merkez Komitesi» kurmuştur. Bu komitenin direktifleri altında dört mahalli büro kurulmuştur. Diğer bölgelerde «mahalli bürolar» olamamakla beraber, teşkilâtli bir kızıl entrika faaliyeti alabildiğine boy göstermektedir. Keza Cava'da bir komünist eğitim üssü de kurulmuştur.

3. Geçen sene Endonezyalı komünistler sabotaj hareketlerine devletin kendi malı olan «Petroleum Company» ile başladılar.

Şirketin iki petrol tankı yakıldı. Geçen Ağustos ayında Surujabaa'daki cam fabrikası yerle bir edildi. Geçen Ekimde ise demiryolları ve telefon hatları felce uğratıldı.

Merkez Cava'da genel seçim dal-

resinin arşiv ve dosya dairesi yakıldı. Seri adam kaçırmalar birbirini takip etti.

SİYASİ PARTİLER

Mart 1970'den beri komünistlerin kanunsuz faaliyetlerine dair haberler gazetelerde sık sık görülmektedir. Bunların en önemli olanları şunlar: Kuzey Sunatra'da birçok komünist neşriyat ele geçti. Başkan Suharto'nun memleketi merkez Cava'da külliyetli miktarda komünist broşür ve genel seçimlere boykot çağırısında bulunan sloganlar ele geçti. Birçok yerlerde ordu ve siviller arasında soğuk lüğün tohumlarını eken komünist broşürler bulunmuştur.

Perde arkasındaki Çin komünistlerinin desteği ile EKP (Endonezya Komünist Partisi) yeni baştan operasyonel müesseseler kurmuştur. Çin komünistlerinin endirekt yollardan

desteğine ilâveten, Endonezya komünistleri faaliyetlerini, adam kaçırma, çapulculuk ve kaçakçılık yollarından finanse etmektedirler.

Anlaşıldığına göre EKP (Endonezya Komünist Partisi) askerî bir güç kurmak için acele etmektedir. Daha çok, sabotajlara, hükûmetin prestijini sarsmaya ve hükûmet memurlarının yıpratılmasına büyük bir önem vermektedir.

(ICIA) (Endonezya Merkezi İstihbarat Teşkilâtı) direktörü 10 Şubat'ta kabine toplantısında ülke güvenliği hususunda analitik bir rapor vermiştir. Direktör, Endonezya Komünist Partisinin «30 Eylül Hareketi»nin arta kalan elemanlarının Endonezya'nın güvenliği için halâ bir tehlike olduğuna dikkatli çekmiştir.

ASLAN OUTLOOK SU — WEN
MARCH 15 1971

K. ÇİN'İN AFRIKA POLİTİKASI

Beynelmilel komünizm dünya ihtilâli hayalinde her türlü vasıtayı kullanarak toprak fethetmek için çalışmaktadır. Bu bakımdan Afrika toprakları, beynelmilel komünizmin güdücülerinin sızmaya çalıştıkları bölgeler haline gelmiştir. Afrika toprakları da Çin ile Rusya arasındaki sahibi ölmüş mal paylaşma kavgasını aşağıda tercüme nakledecektir.

AFRIKA'DA ÇİN KOMÜNİSTLERİNİN FAALİYETLERİ

Yazan : Hsu - Tung - hua

«Mısır, Sudan ve Libya'nın, Rusya'nın da teşvikiyle bir çetir askerî ittifak kuracakları açıklık kazanmıştır. Bu üç ülkenin liderleri «siyasî birliği, askerî işbirliği ve ekonomik yardımları, geliştirmeğe gayret ediyorlardı.

İki husus;

Kuzey Doğu Afrika'da Rusların tesirlerini genişletmektedir. Bunlardan birisi, Libya'da El - Adem'de İngilizlerin yerini Rus teknisyenlerinin almasıdır. Bir diğeri de, Moskova taraftarı Sudan askerî hükûmeti tarafından Sudan Bayrağının değiştirilmesi.

Sudanlılar, bayraklarında kırmızı rengin kullanılmasını «sosyalist devrimin evrimi» olarak izah ediyorlar.

Çin komünistleri, yoldaşları Rus komünistlerinin Kuzey Doğu Afrika'da nüfuzlarının yayılmasından hiç de memnun değildir.

Çin, İsrail'in düşmant (!) «Halk Kurtuluş Cephesi» ni kazanmak için elindeki bütün imkânları sarf ediyor. Çinliler keza Afrika içine geriden hareket ediyorlar.

Zambia ve Tanzanya'yı bitbirine bağlayacak olan yol inşası için yaptığı yardımlara ilâveten, Çin komünistleri Tanzania'nın kıyıda bulunan başkenti Daresselam askerî bir liman haline getirme teşebbüsleri ve faaliyetleri artmıştır. Bazı Batılı diplomatlar, Doğu Afrikalı liderlerin kendi ülkelerini tehlikeye atacaklarına hiç ihtimal vermiyorlar. Fakat bazı diplomatlar ise Sudan'ın askerî liderlerinin görüşleri hususunda yanlış olmuş olduklarını itiraf ediyorlar. Sudanlılar (liderler), sosyalist olmak yerine düpedüz komünisttir. Orta Doğu ve Afrika'da Çin ve Rus nüfuzları arasındaki geçimsizlik hemen hemen her yerde görülebi- lecektir. Fakat her iki grup da Amerikan aleyhtarı duyguları körüklemekte devam ediyor. Afrikalıları, beyazlara karşı bir kin aşılanıyor. Araplar, Yahudilere karşı tahrik ediyorlar. Tuzaklar, hep Amerika ve bazı Avrupa sömürgecileri arasında kurulan ilişkilerdir. Genel plân ise, Amerika Birleşik Devletleri için bir başka harb yaratmaktır.

Orta Doğu ve Afrika'da komünist propagandalar, Amerika- lılara karşı duyguların büyümesini sağlıyor. Washington, daha doğrusu Amerika, düşmanın kim olduğunu bilmelidir.

«Yukarıdaki yazı Tsu Tung - hua'nın «Asian Outlook» Haziran 1970 sayısında «Escalating middle east war» başlıklı yazısının bir bölümüdür.»

VELÂYET ve KERÂMET

SAHABE SÖZLERİNE GÖRE VELİLİK

Ashabdan Ebu Bekri'l-A'sam (R.A) der ki;

«Allah'ın velîleri öyle kimselerdir ki, Allahü teâlâ onlara, delilleri göstererek ve hidâyetini vererek, teveccüh eder. Velîleri de Allahü teâlâyâ bihakkın kulluk ve ibadet yaparak, Allah'a teveccüh ederler.»

Başka bir deyimle; Evliyâullah o kimselerdir ki, ibadet ve tâatla Allah'a yönelirler. Allahü teâlâ da onlara kerâmetle teveccüh eder.

Velîler hakkındaki, «Onlar (Allah'ın velî kulları) iman edip takyâyâ ermiş olanlardır.» (15) âyeti, velîlerin ibâdet ve tâatla Allah'a (C.C) teveccüh ettiklerinin işaretidir. «Dünya hayatında da, âhirette de onlar için müjdelere vardır...» (16) âyeti de, Allahü teâlânın velîlere keramet ile teveccüh ettiğinin açıklamasıdır. (17).

AKLÎ DELİLLERE GÖRE VELİLİK

Velâyet, «yakınlık» manasına gelir. Bir şeyin velisi, o şeyin yakını demektir. Mekân ve cihet itibarıyla Allah'a yakınlık elbette düşünülemez. Kur'an, Sünnet ve Sahabe sözlerinde ise, Allah'ın velîleri (yakınları) olduğu zikredilmektedir. Şu halde, kulun kalbi, iman ve takvâ sayesinde, Allahü teâlânın mağrifet nurlarına garkolunca; bu kul, gördüğü zaman, Allah'ın kudret edillerini görür. İştîği zaman, Allah'ın âyetlerini یشir. Konuştuğunda, Allah'ı zikrederek konuşur. Hareket ettiğinde, Allah yolunda hareket eder. Cehd ve gayret edince, Allah'a tâat ve ibadet için gayret eder. Bu haller neticesinde kul; son derece manevî olarak, Allah'a yaklaşmış ve Allah'ın velisi olmuş olur. Kul Allah'ın velisi olma mertebesine erince, Allah da kulun velisi (sahibi, hâmisî ve yardımcı) olur. Nitekim, Şu âyet-i celîle bunu ifade etmektedir; «Allah, iman edenlerin velisidir. Onları, karanlıklardan nura çıkarır...» (18).

KERÂMETİN SÜBÜTÜ

Müslümanların ekserisi ve ehl-i sünnet âlimlerinin çoğunluğu, evliyâmın kerâmetinin vukûunu ve câiz olduğunu kabul etmişlerdir. Ancak, sapık mutezile mezhebinin ileri gelenlerinden ço-

gu ile, ehl-i sünnetten Ebu İshak kerâmeti kabul etmemişlerdir.

Bunlar, velîde hasıl olacak kerâmetin nebînin mucizesine benzeyeceği mülahazası ile, mucizeyle kerâmetin birbirinden ayrı edilemeyeceği vehminde bulunmuşlardır.

Halbuki, nebînin mucizesinde, «nebîlik dâvası» vardır. Velînin kerâmetinde ise, nebîlik iddiası yoktur ve olamaz da. Zirâ, bir velî, kerâmeti ile nebîlik iddiasında bulunursa, o kimse kerâmete lâyık değildir. Hatta bu iddiası sebebiyle kâfir olur. Kerâmet ile mucize arasında, buna benzer, daha bir çok farklar vardır. Bunlardan ileride bahsedilecektir.

Kerâmetin subûtunu gösteren deliller şunlardır:

1. Kur'an,
2. Sünnet,
3. Sahabe sözleri,
4. Akıl.

KUR'ANA GÖRE KERAMET

Kur'an-ı Kerimde, evliyâmın gösterdiği kerâmetler şöyle haber verilir:

a) «... Zekeriyâ ne zaman (Meryem'in bulunduğu) mih raba (mescide) girdiyse, onun yanında bir yiyecek buldu: «Meryem, bu sana nereden (geliyor)?» dedi. O da: «Bu, Allah tarafından. Şüpheli yoktur ki, Allah kime dilerse ona sayısız rızık verir» dedi.» (19).

Müfessirlerin açıklamasına göre, Meryem'in yanında kışın yaz meyveleri, yazın da kış meyveleri bulunurdu. Meryem, paygamber değildi ki, bu hârika onun için mucize olsun. Ancak Meryem; sâlihâ, zâhîde ve takvâ metrebesine ermiş bir velî hatundur. Bu hârikulâde rızıklar da, Meryem için, kerâmettir.

b) «(Habibim) sen, bizim âyetlerimiz içinde (yalnız) Kehf ve Râkıym yâranının ibrete şâyan olduklarını mı sandın? (öyle değil).

«O zaman, o genç yiğitler mağaraya sığınmışlardı da: «Ey Rabbimiz, bize tarafından bir rahmet ver ve işimizde bizim için bir muvaffakiyet hazırla» demişlerdi.» (20).

(15) Yunus Sûresi, âyet. 63.

(16) Yunus Sûresi, âyet. 64.

(17) Tefsîrî Kebîr, C. 5, s. 14.

(18) El-Bakare Sûresi, âyet. 257.

(19) Al-i İmran Sûresi, âyet. 37.

(20) El-Kehf Sûresi, âyet. 9-10.

tiyorlar. Geceleri evine zampara alıyorlar, gündüzleri süslenip sokağa çıkıyorlar. Herkese adamcağızı sarhoş ve deli diye bildirmeye çalışıyorlar. O! deli değildir. Rezaleti göziyle görmektedir.

Böyle hastalar geceleri tuvalete kalkan eşlerinin tenasül organlarını kontrol etmek isterler. Çünkü karısı başka bir erkeği tuvalete saklayıp onunla zina yapmaya gitmiştir.

Bunlar ekseriya paronoid (manyak) bünyeli psikopat şahıslardır. İçki içmezlerse bu hastalık ortaya çıkmaz. Halbuki içki bu bünyelerde alkol paranoyasının kolaylıkla meydana çıkmasına ideolojik yapısının bozulmasına sebep olur.

5 — Dipsomani: Zaman zaman gelen içkiyi içtikten sonra da pişmanlık duyulan, nefret edilen bir daha içmemeğe söz verilen yemir edilen bir hastalık tablosudur. Bunlar iradeleri zayıf kimselerdir.

Cemiyette bir çok kimseler, içkiyi içtikten sonra nefret duyarlar, bir daha içmemeğe gayret ederler. Fakat onları ufak bir davet, tahrik yumuşatır. Bütün gayretlerine rağmen tekrar içmemeye başlarlar. Bu tip hastalardan, hastanelerde içinde insan beyinlerinin saklandığı alkolü dahi içenler görülmüştür. İçki hırsızlığı yapıp, şişeyi açmağa bile lüzum görmeden taş vurup kırarak, ağzı kap içinde kalıncaya kadar içenler vardır.

6 — Alkolik Bunama: Bazı alkol alanlarda yukarıdaki hastalıkların hiç biri görülme bile; zekâ melekelerinde yavaş yavaş bir çökme başlar. Arzular ve irade zayıflar, muhakeme bozulur. Mesuliyet hissi ortadan kalkar. Hastalık ilerleyerek tam bunaklığa düşer olur.

7 — Alkolik karakter: Bunlar hemen hemen her alkolikte görülebilen karakterlerdir. (6) Sonradan alkolik karakteri ortaya çıkan insanlar ya önceden normal karakterli, namuslu, ideolojik yapısı düzgün; veya sinir sistemleri gizli bir şekilde hassas değenere edilmeye müsait kimselerdir. İşte bu tip fertlerin içki tesiriyle ya karakterleri bozulur, değişir veyahutta sağ ideolojiye uyduğundan dolayı meydana çıkamayan bir takım ruhî ve ya ideolojik bozukluklar meydana çıkar; şahısta anormalliklerin, hastalıkların sebebi olur.

Burada önemli olan içkinin bozduğu özel karakterdir. Durmadan huzursuzluk çıkarırlar, lokallerden, kumarhanelerden ayrılamazlar, işlerini ihmal ederler; antimoral tepkilerde bulunurlar. Düzenli bir hayatları yoktur. En önemli olan ve hepsinde görülen ortak karakter —ki buna ortak kanun da diyebiliriz— ideolojik yapı bozukluğudur. Belki bir iki defaya mahsus içki içenlerde tabii yapıda (ruhî yapı) mutlak geçici olarak ta olsa manyaklık, melankolik bir ruh hastalığı teşekkül eder.

millet bünyesini
çürüten zehir

Alkol

Birçok devlet adamları, ressam, sanatkarlar, büyük lider diye takdim edilen paranoyaklar malesef bu alkolik karaktere sahip kimselerdir. (7).

(6) KLİNİK PSİKİATRİ: (Ruh hastalıkları) Prof. Dr. Rasim Adasal: Ankara Tıp Fakültesi psikiatri kliniği kürsü profesörü. Ankara Tıp Fakültesi yayımlarından No: 216 1969 Sh: 104-106.

(7) KLİNİK PSİKİATRİ: Rasim Adasal Shf: 107

● ALKOLÜN ORTAYA ÇIKARDIĞI RUH HASTALIKLARI:

Delirium Tremens: İçki ile afyonun yaptığı en mühim hastalıklardan biridir. Uzun müddet rakı içenlerde görülür. Çok defa içip de sonradan bırakanlarda olur. Görüldüğü gibi içkiyi muayyen bir zaman içip de sonradan bırakır diyenler bile içkinin zararlı tesirinden kurtulamamaktadırlar.

Her akıl hastalığında olduğu gibi bunda da verasetin tesiri mühimdir. 35-40 yaşlarında çok görülür. Kısaca tarif edilecek olursa Titreme ve yalancı hayaller görmekle ortaya çıkar. Bir nevi hezeyandır.

Hastanın elleri, dili bütün vücudu titrer. Heyecanlıdır, yerinde duramaz, bir köşeden bir köşeye seğirtir. Müthiş bir korku içindedir. Bulunduğu yerde fareler, akrepler, yılanlar, silâhlı adamlar, küçük küçük askerler görür. Bazen gözlerini kapar, gözünün önünde meyhane, rakı, viski kadehleri, sâkiler belirir. Doldur diye bağırır başlar. Üşüyorum, yanıyorum gibi sözler sarfederek bağırır, pencereden atlamaya kalkar.

Hasta şaşkın bir haldedir. Uyku uyumaz fakat gözü açık rüyalar görür.

Nöbet esnasında korku ile kendini öldürenler, bıçağı kalbi üzerine, muhasımının karnına sokanlar, yangın çıkaranlar pek çoktur.

Vücutları zatürre, zatülcenb gibi hastalıklara yakalanmaya müsaittir. Akibetleri de ekseriya bu gibi bulaşıcı hastaik sonucu ölümdür.

Eskiden bu gibi hastalıkların tedavisinde içki (alkol) verilirdi. Artık bu görüş bu gün gerçek ilim taraftndan reddedilmiştir. E. BLEULER'in yaptığı incelemeler, alkolün hiç faydası olmadığını hatta ölüm nisbetini arttırdığını ortaya çıkarmıştır. Bu gün bile halâ tedaviye çok dayanıklı bir hastalıktır. (Devamı 13. de)

Millet Servetini Yere Gömenlere Ve Millî Izdırapla Alay Edenlere Ne Yapılacak?

Yığılama yurdum, eğerci bol
kününde yok bahar
Kelküsi günlerinde baht yıldızı doğar.

Yukarıya aldığımız mısralar
Türkistanlı şairlerden Çolpan'a ait.

Ağlama yurdum, eğer ki bu
gününde yoksa bahar,
Gelecek günlerinde bahtın yıldızı elbet doğar. diyor.

Evet!. Bir bahar günü Gediz ve Burdur'dan sonra Bingölü' de kaybettik. Evler genç kızlara, ihtiyar kadınlara, olup-biten den habersiz küçücük çocuklara mezar oldu. Depremden sonra Bingöl'den gelen fotoğrafları en katı bir kalb bile mahzun seyrederken, TRT dans müziği çalıyordu. Sanki hiç bir şey olmamıştı. Sanki ölenler, cesetleri günlerce enkaz altında bekleyen, ara sıra haşınca yağan yaz yağmurunun altında zifiri karanlıkta şaşkın bakışan insanlar, başka bir ülkenin insanları imiş gibi. Bütün bir millet ağlarken, genç kızların enkaz altlarında sa bahin beşine kadar iniltileri duyulabiliyorken, Türkiye radyoları felâketi son derece hareketli bir müzikle karşılamakta herhangisi bir beis görmüyordu. Daha açık bir ifade ile Bingöl felaketinden nasibine düşen acıyı çekmeye lüzum hissetmemisti. Gediz depreminde de aynı olayı hayret ve acı ile müşahade etmiştik.

Bir millet topyekün ızdırıp çeker. Sayet bir millet felaket geçirir, ve felaketi ile alay eden olursa; ister ferd olsun, ister herhangi bir organ olsun o milletten sayılmaz, sayılamaz. İnsan vücudunun bir azası hastalık geçirirken, durum diğer azalara da sirayet etmektedir. Yani topyekün bir vücut hastalığı mevzubahistir. Sadece bir organın hastalığı, diğer organların normal hareketlerini aksatmaya kâ

fi gelir.

Bir millet, felâket anlarında topyekün muzdarip, zafer anlarında topluca sevinçli ise, müreffektir. Aksi halde milletin bu yük bir ekseriyeti kriz geçirirken, ufak bir azınlığın felâketle alay edercesine hora tepmesi aklın ve insafın sınırları dışındadır.

Gelelim Bingöl'deki depremin teknik incelemesine. Binalar yatay kuvvetlere karşı gayet hassastırlar. Yatay kuvvetlerin en mühimleri ise rüzgâr ve zelzele tesirleridir. Bu bakımdan inşaatlara ait teknik hesaplar yapılırken, deprem ve rüzgâr ayrıca kaale alınarak lüzumlu teçhizat miktarları tayin edilir. Esasen bir binaya zelzele ve rüzgâr kuvvetlerini karşılamak üzere konan demir miktarı, belirli bir sınırdan dahilindedir. Eksik konan demirler yıkılmaya yol açtığı gibi, rastgele ve fazla miktarda konan demirlerde, inşaatların çökmesinde mühim rol oynarlar.

Memleketimizde devlet inşaatları 2490 sayılı İhale Kanununa göre müteahhit firma ve kişilere yaptırılmaktadır. Uzun yıllardan beri uygulanan bu tatbikat

şeklinin o kadar çok mahzurları vardır ki... Bunları yetkililer de bilmiyor değiller. Bir kere Bayındırlık Bakanlığı resmi devlet yapılarında müteahhide %25 kâr vermektedir. Bir çok ihalelerde ise müteahhidin işi, %25e çok yakın bir değer üzerinden kırmak suretiyle ihaleyi aldıkları görülmektedir. Hattâ %30 da hi kıranlar mevcuttur. Bunun manası şudur: Ben bu işi % 5 ziyan etmek suretiyle yapacağım.

Hiç bir firma veya şahsın inşaatı yıllarca süren bir işi ziyanla yapması düşünülemez. Bununla beraber ihale %30 gibi korkunç bir iskonto yaptığı için zarfı atan müteahhide verilir. Tabii ki müteahhid hem %5 ziyasını kapamak, hem de biraz kâr etmek arzusuyla demiri de az koyar, betonu da kalitesiz yapar. Ve bunu, işin kontrolleri gibi, yetkili amirler de pekâlâ bilirler.

Daha enteresan bir olay hâlâ tatbikat safhasındadır. Zeminin mukavemeti Türkiye'de iptidai şartlar yüzünden pek hassas bir şekilde tesbit edilememektedir. Zeminin çürük olması demir teçhizatının artmasına vesile ol-

duğundan, müteahhitlerce zemin emniyetinin düşük olarak kontrollerle tanzimi arzulanır. Ve maalesef bu tür yapılmış devlet yapılarında amiyane tabirle, demir bir sebep yere toprağa gömülür. İşte devlet yapılarının en önce yıkılmasının temel sebepleri bunlardır.

Bayındırlık Bakanlığının teknik şartnamelerinde çok açıklar olduğu gibi, cemiyetimizde Allah korkusunun yerini maddiyata devretmek hususunun da senelerce yapılan propagandalarında tesiri unutulmamalıdır.

Tarihi tetkik ederken görüyoruz ki İstanbul, Osmanlılar zamanında müteahhid şiddetli depremlere maruz kalmıştır. Buna rağmen incecik minarelere hiç bir şey olmamıştır. Halbuki böylesine ince yapıların rüzgâr ve zelzele kuvvetlerine tahammülü mevzuunda, ilerlemiş tekniğe rağmen kesin hesap metodları inkişaf ettirilmemiştir. Gayet şiddetli depremlerde yıkılmayan bu zarif yapılarıdaki sır nerededir? O hiç tetkik edildi mi, ediliyor mu?

Türkiyede devlet yapılarının şartname ve kanunlardaki boşluklar yüzünden projeye uygun olarak yapılmadığı ve yaptırıldığı bir gerçektir. Ancak gayet iyi yapılmış binaların dahi, çok kuvvetli zelzelelere mukavemet edemeyeceği açıktır. Meselâ geçen sene sonlarında Pakistan'da meydana gelen ve 700 bine yakın insanın ölümüne yol açan kasırgaya, binaların karşı kovması mümkün değildir. Fakat Türkiyede vukuu bulan depremler orta şiddette olduğundan evvel emirde devlet binalarının yıkılması üzerinde, hassasiyetle durmak icap eder. Bir felaketle alay etmenin üzerinde ise, çok daha hassasiyetle durulması gerekir.

IZDIRAPLAR MÜSTEREKTİR. BİNGÖL LÜ MİLLET EVLATLARINA YARDIM EDELİM.

«GERÇEK KURTULUŞA DOĞRU»

(Başaralı 15. Sayfada)
du. Tiktak Mazhar seçim konuşması yapıyormuşçasına sözlerine ağır ağır başladı. Zaten böyle konuşmalara Denizli'de iken TIP'ten adaylığını koyduğu günlerden alıştı. Yanagını hafifçe yukarı doğru kaldırarak bir tik yaptı. Sol eliyle gözlüğünü burunun üzerinde düzeltti. Ve mikrofonu yaklaşıp, kelimelere basa basa:

— Bugünlerde favori bırakanlar epesice çoğaldı. Eteklerini kısaltanlar da... Bunları Pazartesi günü bizat kapıda kendim kontrol edeceğim... dedi.

Önündeki talebe yığınağından gülüşmeler gelmeye başladı. Talebelerin yüzleri gülmekten kızarmıştı. Her Cumartesi Tiktak Mazhar'ın bu gayrı ciddi sözlerine alıştılar. Hangi Pazartesi kapıda durup kontrol etmişti de şimdi edecekti. Sene sonu geldi be. Hah, güleyim bari gibi sözler bir diğerinden bir diğerine gidip geliyordu. Talebeler birbirlerine:

— Kendi favorilerine baksın önce... Ondan sonra da önündekilere demi len.

— He.. valla.. Kendi oğlunun kılsız halini bir düzeltsin önce...

— Düzeltmesin bırak, üstelik oğlunu kâtip olarak liseye aldı. Aması bir yana, hiç iş başında gördün mü len, ha?..

— Ne görmesi len.. Hep Bacaksız Feyzi ile bol bol top oynuyor. Başka işi mi var? Sanki çok iş yapıyormuş gibi ayda üçyüzelli pangonot alıyor ülen. Olan zaten garip Ziya'ya oluyor. Zavallı adam dosyaların arasından bir türlü başını kaldıramıyor.

**KENDİ UÇAĞIMIZI
KENDİMİZ YAPALIM.
HAVA KUVVETLERİNİ
GÜÇLENDİRME
KAMPANYASINA
KATILALIM.**

ALKOL

(Başaralı 11. Sayfada)

2 — Korsakoff psikozi: Uzun müddet içki kullananlarda meydana gelen bir nevi bunama halidir. Yeni şeyleri unutmak, pek çok hâtime hataları, masallar icadındır. Daha ziyade 35-40 yaşlarında ortaya çıkar.

İşin garip tarafı bu hastalık yalnız alkol alanlarda görülür. Diğer zehirler bu tabloyu meydana getirmez. Sapık sol ideolojilerin sahibi olan millet düşmanlarının ve diğer afyon, kokain gibi zehirlerin yanında alkolü bu kadar fazla propaganda ve kâr vasıtası yapmalarının sebebi buradan anlaşılabilir.

3 — Akut Hallusinosis: Bu hastalığın esası işitmedeki hayallerdir. Hastalar, kulakları ile sesler işitirler. Hasta kendisine küfür edildiğini, tahkir olunduğunu, alaya alındığını, öldürülmek istendiğini söyler kulaklarında daima bu tip sesler işitir. Bu gibi alkoliklerin bakışları kaba ve gergindir. Daima kuşkulu ve şüphelidir.

4 — Alkolik paranoya: Sarhoşlarda görülen şiddetli kıskançlıktan ibaret bir hastalıktır. Otuzbeşinden sonra görülür. Bilhassa rakı içenlerde olur. Rakı, votka, absent viski, şampanya, konyak da aynı fasiladandır. Bu çeşit paranoyaların kıskançlığı hastalık derecesinde aşırı biçimde olduğundan; karılarını, ailelerini perişan ve sefil duruma sokarlar. Ona göre karısı ve kızı serbestçe fuhuş ve rezalet yapmak için kendisini zehirlemek is-

(Devamı var)

— He.. Ya.. demeye kalmadı. Müzikçi Dündük Fethi, Korkma, Sönmez sözleri ile alıştırılmalarına başladı. Talebelerin iştiraki ile ses yükseldi, yükseldi ve soluksuz bir şekilde bitiverdi. İstiklâl Marşı bitiminde talebeler hapisshaneden çıkıyorlarmışçasına lisenin demir parmaklı kapısından caddelere, caddelerden sokaklara doğru sel gibi aktılar.

Ahmet yolda ağır ağır ilerliyordu. Başı öne eğik, düşünce düşünce adımlarını bir bir atıyordu. İzdıraptan kat kat olmuş alnı, uykusuzluktan kan çanağı gibi gözleriyle evlerine doğru yürüyordu. Büyük bir esteksizlik vardı içinde. Havanın güneşli olması, kuşların civıltıları bile içindeki sıkıntıyı gideremiyordu. Nasıl gidersindi, okulda öğretmenlerin ekme-kapıları milletle alay edişleri, evde hasta anasının iniltileri arasında günler diğerlerini kovalıyordu Babasının; «Kazık kadar oldun, hâlâ bir şeye sap olamadın» gibi sözleri karşısında anasının oğlunu müdafaa edişleri hep kulaklarında çınıyordu.

Evleri uzaktan görünüyordu. Ana caddeden kendi sokaklarına girmişti. Başını kaldırdı, şöyle bir baktı. Kafasını üzüntüyle salladı. İçini çekti. «Birinden çıktık, diğerine gireceğiz» diye düşündü. İnsanın yüzü hiç gülemeyecek mi idi? Mutlu olmak için ne mümkünse yapacaktı. Ama bir türlü mutluluğa kavuşamıyordu. İnsan olduğunu, insanca yaşamının yolunu gösterecek, hiç olmazsa elinden tutup ızdırap kuyusundan kendini ve milletini kurtaracak bir baş istiyordu. Baş.. Kendi yarasını saracak ele ihtiyacı vardı.

Bu düşüncelerle evlerinin kapısını çaldı. Zil ani bir cızırtıyla daldığı hayalleri dağıttı. İçeriden ağır ağır gelen bir vücut kapıyı hafifçe açtı. Kapıdan dışarının soğuğuyla birlikte girdi. Yüzüne sıcak havanın çarpmasıyla yeni bir yere geldiğini ancak o zaman anladı. Hayalleri artık sokak kapısının ötesinde, sokağın soğukunda kalmıştı. Anasına nasılsın demeyi bile unutmuştu. Yemek sofrada hazırda. İnilti ile ayakta dolaşabilen anasıyla birlikte babasını beklemeye koyuldular...

HER HİYANET ŞEBEKESİ GİBİ KIR GERILLASI DA ERİYECEKTİR

(Başaralı 9. Sayfada)

köylere ve şehir dışına kaydırılması buralarda tecavüzlerini sürdürme faaliyetidir. Kır gerillası tek başına bir hareket değildir. Komünist silahlı tecavüz hareketinin birbirini tamamlayan bir parçasıdır.

Komünist harp stratejisi üç bölümden meydana gelmektedir: Şehir gerillası kır gerillası ve psikolojik savaş.

Bir tarafta büyük şehirlerin kozmopolitliğinden ve hayatın hareketliliğinden istifade ile soygunlar ve kaçırımlar, tedhişler yapılır, hükümet, güvenlik kuvvetleri meşgul edilirken diğer taraftan şehir dışına kaçmış gerillalar da köylerde ve kırlarda faaliyet göstererek devlet kuvvetlerini kırlara çekecek ve hükümet acze düşürülecek. Sürürlükleri psikolojik savaşla da ortamı yice hazırlanacaktır. Devlet kuvvetleri kırlarda eşkiya avına çıktığı zaman şehirde yuvalanan lâğım fareleri hükümeti gasbedecektir. Yalnız şehir gerillası veya sadece kır çetesi düşünülmez komünistlere göre marksist-Leninist bir hareketin tekemmülü yalnız şehirlerde değil, kırlarda da hızlılık olmalıdır. Hatta bugüne kadar komünist tatbikatına göre kır gerillasını yürütecekler, şehir gerillasında temayüz etmiş olanlardır. Zira kıran imkânları şehirlere nazaran kamulaj, firar vs. bakımından çok mahduttur. Bu sebeple denilebilir ki şehir gerillası kır gerillasına geçebilmek için liyakatların ölçüldüğü bir sahadır ve şehir gerillasının asıl hedefi kır gerillasına destek olmaştır.

Şehir gerillası daha çok nüfuslu kalabalık hayatın son derece hareketli ve seyyal olduğu büyük merkezlerde ocaklaştığı yahut hücreleştirdiği hallerde, kır gerillası için böyle bir merkezlere takılıp kalmaya lüzum yoktur. Köpeğin efendisi nasıl karnını doyuran ise, kır gerillası için de aynen öyledir. Nerede barınma imkânları, ikmal ve kamulaj durumu müsaitse orası kır gerillasının yuvasıdır. Kır gerillası bu yönüyle mekan tefriki

yapmaz.

Bununla beraber memleketimiz bakımından kır gerillası için bazı hassas bölgeler vardır. Siirt ve Hakkari bölgesi ikmal ve firar yönüyle kır gerillacılığına elverişli bir bölgedir. Yine memleketimizin ekseriyetle Ale-vilerin meskun bulunduğu bölgeler komünistlerce elverişli birer muhit sayılmaktadır. Bu sebeple beş Komünistin Erbaada yakalanması, Elbistan hadisesi calibi dikkattir. Tunceli ve havalisi de üzerinde durulması gereken bölgelerdir.

Gerillanın dayanacağı halk olacağı için mevcut iktidarlardan toplanmış yerlerdir.

Türkiye'deki komünist hareketin fazla bazar ve gayri memnun olan bölgeler, gerillaların sempo ket de yukarıda zikredilen savaş stratejisine uygun olarak şehir ve kır gerillasını birlikte yürütme çabası içindedir. Son yakalama ve kaçma olaylarını bu stratejinin bir tatbikatı olarak mütalaa etmek gerekir.

NETİCE NE OLACAKTIR?

Bugüne kadarki komünist hareketin takip ettiği seyri nazarı itibara alarak şunu söyleyebiliriz ki, komünistler fırsat buldukları ölçüde gerilla faaliyetlerini gelişme safhasından biran evvel çıkarıp gerekli hazırlıkları tamamladıktan sonra üçüncü ve son safhaya yani taarruz ve devleti gasbetme safhasına geçeceklerdir.

Yine imkânları nisbetinde şehir gerillasını kır gerillası ile tamamlayacak bir faaliyeti de sürdürmek isteyeceklerdir.

Fakat bütün bunlar evdeki hesaplardır. Pazarın fiat durumu meçhuldür. Ancak bilinmesi icap eden bir husus vardır ki, halktan hiçbir zaman destek bulamayacak ve Erbaa'daki akibete her yerde uğrayacaklardır. Geriye bunları önlemek için hükümetin payına düşen işler kalmaktadır.

Bütün komünist taktikleri gibi kır gerillacılığının da kendi çöküşlerini hızlandırmaktan başka bir netice doğurmayacağına inancımız kesindir.

Rus Yapısı Kamalar Neyi İspatlar?

22 Mayıs 1971 günü saat 19.30'da, yapılan bir ihbarı değerlendirerek üzere Halit Rifat Paşa'daki bir eve baskın yapan İzmir polisinin, silâhlı müsademe sonunda öldürdüğü İbrahim Öztaş'ın daha önce Sıkıyönetimce arandığı açıklanmıştı.

Hadise, günlük gazetelerde teferruatı ile yazıldıktan derine inmeyeceğiz. Yalnız İzmir Sıkıyönetim ve Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Cemal Süer'in, bu konuda düzenlediği basın toplantısında açık-

lanan bir hususa dikkatleri çekmek isteriz. Açıklamaya göre, İbrahim Öztaş'da Belçika tipi 5 tabanca, üzerinde orak çekiç resmi bulunan Rus yapısı 2 kama, 1500 mermi ve bol miktarda dinamit lokumu bulunmuştu.

Türkiye'de komünist hareketin dışarıdan beslendiğini defalarca yazmış, yetkilileri ikaz etmiştik. Hattâ Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'ndan bir grup milliyetçi talebe İstanbul Valisine giderek, solcu bir talebenin yastığının altından çıkan

ve üzerinde Kremlin resmi bulunan Rusça yazılı, kızıl yıldızlı bir rozeti Vali Vefa Poyraz'a gösterdikleri de hatırdadır.

Tasdikları rozetten, kullandıkları silâha kadar orak çekiç damgalı olan bu hainlerin komünist ülkelerden yardım gördüğü artık gün gibi ortadadır. Halâ onların himayeciliğini yapmaya çalışan ve komünist hareketin dışarıdan beslenmediğini yazan kiralık kalemler utansın Eğer utana-cak kadar vatansever ve millete bağlı iseler.

**DEPREM FELAKET -
ZEDELERİNE YAR-
DIM EDİNİZ.**

Millet Hayatına Kasteden Hain Eller Kırılsın

Hacettepe Nüfus Etüdleri Enstitüsünün yaptığı açıklamalara göre, Türkiye'de çocuk düşürme olayı son yıllarda hızla artış göstermiştir. Bilhassa kalabalık şehirlerde çocuk düşürme olayı süratle % 97'ye yükselmiş bulunmaktadır. Nüfusu az olan yerlerde düşük vakalarına daha ender rastlanmakta, buralarda ki oran % 13'ü geçmemektedir.

Çocuk düşürme vakalarının sebebi her ne kadar geçim sıkıntısı olarak ileri sürülmekteyse de, hadiseler ve gerçekler bu iddiayı tekzip etmektedir. Şu gerçekler bize düşük hadiselerinin sebebi hakkında bir fikir vermeye yeter:

a) Çocuk düşürme olayı ekseriya okumuş — tahsilli — kadınlar arasında yaygındır. Hattâ eğitim gören kadınlarda bu oran % 114'ü bulmaktadır Buna karşılık tahsilsiz ve bilhassa köy kadınları arasında bu oran çok azdır. Ancak şehir ve sosyete kadınlarıyla temasta bulunan bazı köy kadınlarında böyle vakalara rastlanmaktadır.

b) Çocuk düşürme oranı — mesleklerle göre sıralanırsa — en fazla serbest meslek sahipli erkeklerin eşlerinde yükselmektedir. (% 109 kadar). Kocası işçi veya çiftçi olan kadınlarda düşük yapma vakası çok azalmaktadır.

Dikkat edilirse, çocuk düşürme vakasına en az işçi ve çiftçi eşlerinde rastlanmaktadır. Eğer çocuk düşürmenin sebebi geçim sıkıntısı ise, bu olaya en fazla işçi ve köylü kadınlarda rastlanmaz mıydı? Çünkü en güç şartlar altında yaşayan kişiler işçi ve köylü gruplarıdır. Düşük yapma hadisesine en fazla tahsilli kadınlarda rastlanması ise meseleyi daha fazla aydınlatmaktadır.

Öte yandan, Yunanistan'da kanser araştırmaları ile ün yapmış olan Simenodis adındaki bir doktorun belirttiğine göre, rahim kanseri birden fazla erkeklerle münasebette bulunan ahlâksız kadınlarda görülmektedir. Hekim Simenodis bu husustaki tesbitlerini şu şekilde sıralamaktadır:

1) Birden fazla erkekle münasebette bulunan (yani gayri meşru hayat yaşayan) kadınların rahim kanserine yakalanma ihtimali yüzde yüzde vakındır.

2) Ayrıca temizliklerine ihtimam göstermeyen kadınlarda da bu ihtimal bir hayli yüksektir.

3 — Meşru bir evlilik hariç, erkeklerle münasebette bulunmayan kadınlarda ve evleninceye kadar erkeklerle flört etmeyen kızlarda rahim kanseri görülmektedir.

Görülüyor ki, bugün kadın ve kızlarımızın sıhhatini darbeleyen en büyük tehlike, gayri meşru hayat ve bu hayatın sebep olduğu rahim kanseridir. Çünkü rahim kanseri kadın için öldürücü bir hastalıktır. Cemiyetin ayakta kalabilmesi için onun insan ve eşya yapısının ilmi kanunlarına uyması lâzımdır. Birakılan bir cisim yerçekimi cazibesinin tesiriyle düşer. Bu, eşyanın tam bir sadakatle teslim olduğu bir kanundur. Cemiyetlerin bünyesi de en az bu kanun kadar kesin kanunlara uymak zorundadır. Eğer bir cemiyet, bünyesi icabı uyması lâzım gelen bu kanunlara uymaz da isyan ederse, cemiyet hayatında buhran ve ızdırap başlar. İşte evlilik münasebeti ve meşru bir cinsî münasebetin varlığı cemiyetteki kadın — erkek münasebetlerini tanzim eden bir kanundur. Bu kanuna uyulmaz da gayri meşru münasebet tarzlarına başvurulursa cemiyetin sıhhati darbelenir. İşte rahim kanserinin hangi tip kadınlarda olduğunu tesbit eden yukarıdaki ifadeler, ilmi sağ'ın bu tesbitini teyid etmektedir.

Bir milletin hayat garantisi onun ideolojik ve biyolojik yapısının sıhhatte olmasına bağlıdır. Bunu çok iyi tesbit eden düşmanlarımız bugün cinsî bir harbin yürütücüsü durumundadırlar. Cemiyetteki bütün propaganda unsurları ahlâksızlığın, fuhşun ve gayri meşru hayatın propagandasını yapmaktadır. Sinema afişlerinden vitrinlere kadar varan bu ahlâksız neşriyat millî hayatımızı darbelemekle meşguldür. Bu propagandanın tesirinde katan binlerce genç kız ve erkeklerimiz kendilerini bekleyen tehlikeden habersiz: millet düşmanlarının tertiplemediği yok edici bir yaşayışın bataklığında çırpınmaktadırlar.

Her ızdırıp vakamız gibi, çocuk düşürme, fuhuş, gayri meşru münasebet şekilleri de beyneimilel millet düşmanlarının yürüttüğü biyolojik ve ahlâki veheli ideolojik harbin, milletimiz aleyhine devam etmesinden doğmaktadır. Tarihin, bu türlü rezil bir hayata kendini kaptırmış sefih cemiyetler hakkında (meselâ Roma İmparatorluğu) verdiği acı kararı hatırlatalım. Ve millette hayatımızın devamının millî ideallere en kısa zamanda sahip çıkmakta olduğunu unutmayalım.

FATİH SULTAN MEHMET ARMAGANI NETİCELERİ

«San'at ideolojinin Estetik Hüviyet Kazanmasıdır.» Millet ideolojisinin estetik hüviyetiyle de yansması için, tarih boyunca büyük gayretler sarfedilmiş, paha biçilmez eserler topraklarımızı süslemiştir. Bu eserler, vatanımızın ve bugün düşmanların hakimiyeti altında bulunan mahzun diyarların, millet ideolojisinin silinmez damgaları olmuştur. Bugün bu eserleri yapacak ne bütçemiz, ne de sanatkârimiz vardır. Milletimizin hasletleri yokolduğu için değil; sadece teşvik edilmediği için en usta eller, en verimli kalfalar, makina gürültüleri arasında kaybolmaktadır.

Bugün San'atın düne nazaran daha değişik dalları teşekkül etmiştir. Tarihimizin muayyen bir döneminden sonra gelişmeye başlayan roman, hikâye ve tiyatro bugün, ideolojiler hesabına kullanılan en kuvvetli silah haline gelmiştir. Millet düşmanları, bu silâhları millet varlığını tehrip etmek, milletimizin en temiz hasletlerini çamurlara bulamak için kullanmışlardır.

Şimdi, millet evlâtları kendi millî kültürlerini korumak için fedakârca bir didinişin içine girmişlerdir. Mecmuamız, milletimizin bu gayretine birşeyler katabilmek için «Fatih Sultan Mehmed Armağanı» şiir ve hikâye yarışması tertip etmişti. Yarışmaya şiir ve hikâye dalında pek çok değerli eser katıldı. 15 Mayıs 1971 tarihinde sona eren yarışmadan sonra yapılan incelemede Hikâvede dereceye girenler şunlardır:

Birinci: TUNCAY SENKAL'ın «Gerçek Kurtuluşu Doğru».

İkinci: MEHMET TACDİKEN'in «Arayış».

Üçüncü: MUSTAFA YILDIZ'ın «Kurtuluş Çilesi» isimli hikâyeleridir.

Bunlardan ayrı olarak şu hikâyeler de dereceye girmemekle birlikte, okuyucularımıza takdim etmeye lâyık bulduğumuz ve ileride çok daha güzellerinin yazılacağını müjdeleyenlerdir.

1 — Selâhaddin BİLEN (İyi Günler)

2 — Salim Demirezen (Dönüm Noktası)

3 — Sami Nogay (Gâvur Kazığı)

4 — Cahit Sifa Tecimer (Vatan Sağolsun)

5 — Yusuf Akın (Olamaz)

6 — S. Yüksel Aygün (Eski Günler)

Yarışmayı kazananların ve hikâyelerini neşreceklerimizin biyografilerini, hikâveleri takdim edilmeye başladıkça anlatacağız. «Fatih Sultan Mehmed Armağanı» Birinci, İkinci ve Üçüncüye gönderilmiştir.

Ayrıca şiir dalında, katılan şiirler arasında dereceye giren olmamıştır. Bununla beraber, istikbâlde çok güzel eserler verecek sairleri de müjdelemiyor değil. Bu noktada bütün mesele durmamaktır. Devamlı yazmak ve okumaktır. Ümit edivuruz ki daha sonraki varışmalarımız, gelişmiş sanatkârlar görecektir. Bu savımızdan itibaren birinci gelen «Gerçek Kurtuluşu Doğru»dan başlıyoruz.

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır.

Tuncay Senkal Hayatını Anlatıyor

1949 yılında İskenderun'da doğdum. Daha küçük yaşta, memur olan babamla birlikte memleketimi köy köy dolaştım. İlkokula bir nahiye olan Ravlu'da başladım. Bir tepenin üzerinde olan ilkokulumu hiç unutamam. Erzincan'ın Refahiye kasabasında ilkokulu bitirdim. Orta okula Vakıfkebir'de devam ettikten sonra Afyon'da bitirdim. Liseye Afyon'da başladım ve bitirdim. Babam artık eskisi gibi dolaşmalarına devam etmedi. Şu anda babam Afyon'da ben ise Ankara'dayım. Halen SBF'ye devam etmekteyim.

HİKAYE

«GERÇEK KURTULUŞA DOĞRU»

D..... kasabası güneşin sarı ışıklarıyla gecenin karanlıklarını ge ride bıraktı. Sokakların derin sessizliği yerini arada bir yollardan geçen arabası tıkırtılarına ve sürüye katılan sığırların böğürmelerine bıraktı. Artık sabah olmuştı. Güneş düzlüklerden fukarılara doğru çıktıkça sesler çoğalıyor, çoğalıyordu. Dairelerine giden memurcukların, okullarına koşan taebelerin telaşlı adımları sokakları cınlattıyordu.

D..... Lisesi 6. B. öğrencileri sınıflarındaki yerlerini almışlardı. Yerlerine oturanların sıra gıcırtiları, sıraların üzerlerine bırakılan defter, kitap, kalem sesleri ve buna eklenen fiskoslar sınıfları dolduruyordu. Sınıfın kapısı sarsılan bir gürültüyle kapandı. Geride hafif toz bulutlarını bırakarak ilerleyen cebirci Deynek Ali kürsüye gıcırtila oturdu. Deynek Ali, sınıf mümessilinin uzattığı yoklama defterine imzasını attı. Defteri kapadı. Şöyle bir sınıfa baktıktan sonra :

— Hemen derse başlayalım mı? dedi.

Bütün sınıf zaten ders taraftarı değildi. Nasıl oldu... Olmasına da imkân yoktu. Gayrı milli kültürler bikkınık vereceği kadar vermişti. Ders olmasın da ne olursa olsun... böylesi daha iyiydi onlarca... Hep birden söylenen hayır, bir uğultu meydana getirdi. Deynek Ali anlamamazlıktan gelerek:

— Tek tek söyleyin dedi. Sen söyle bakayım Hidayet.

Hidayet kısa boyuyla, kocaman başıyla ayağa kalkarak:

— İstemiyoruz dedi.

Deynek Ali emmuniyetten ağzı bir karış açık: — Peki, o halde marifeti olanlar çıksın ortaya... Sınıf-

ta güzel taklit yapanlar, şarkı, türkü söyleyenler var. Eğer siz böyle somurtup otursanız, derse başlarım ha... demesiyle, yanık Hidayet bir türküyü koyverdi. Bunu diğerleri takip etti. Ta ki zil çalınca kadar.

Teneffüsle birlikte talebeler kendilerini sınıftan koridora, daha sonra da bahçeye attılar. Bütün talebeler diğer derslerin de bu şekilde geçmesi taraftarıydılar. Deynek Ali'yi öve öve bitiremiyorlardı. Bahçede bir aşağı, bir yukarı dolaşarak geziniyorlardı.

Ahmet evdeki üzüntüsünü bir kenara atmış, Deynek Ali'nin neden böyle davrandığını çözmeye çalışıyordu. Diğer öğretmenler not diye kan kustururken cebircinin böyle davranmasında herhalde bir bit yeniği vardı. Vardı ama acaba o ne idi? Böyle düşünme düşünme giderken yanında bir ayak sesi duydu. Başını çevirdi. Dai ma gülen yüzüyle Hidayet'i görüverdi. Hidayet samimi bir şekilde Ahmet'in koluna girerek: — Şu bizim cebirci ne erkek hoca demi len...

Ahmet can sıkıntısıyla: — Zaten ne mal olduğu yüzünden belli.

Hidayet omuzlarını silkerek: — Sen zaten kimseyi beğenmezsin ki. İster beğen, ister beğenme ama bence çok iyi bir hoca o... neden mi? Geçen gün beni TÖS'e çağırdı. Hani şu öğretmenlerin toplandıkları yer var ya, hah işte oraya. TÖS'de bana gazoz yerine bira ismarladı. Ben yanında biraz çekindim de... Bana ne dedi biliyor musun? «Bırak eski kafalığı oğlum, boş ver ananın, babanın örümcek kafalılıklarına, içmene bak sen» demez mi!

Ahmet şaşırmış bir yüzle Hidayet'e gözlerini açarak: — Yok yahu, dedil. Hidayet aynı sululukla devam etti:

— He len... Hem sonra orada bilardo mudur nedir, hani şu iki beyaz, bir siyah toplar var ya... Hah işte onlarla oynamasını öğretti. Eli me bir sopa verdi Masanın bir o yanından, bir bu yanından sopaları dürtüşledik. Epeyce oynadık. Vaktin nasıl geçtiğini anlamadım. Dersi bahane edip ayrılmak isteyince; «İstersen kendi elinle not defterine iste diğin numarayı at» demesin mi?

— E??? Sonra...

Sonrası n olacak, ben keyfimden dört köşe maçı kazanıverdim. Bilardo ve bira paralarını ödedikten sonra yanıma gelerek sırtıma sağ eliyle hafif hafif vurarak; «Sen iyi bir çocuksun» dedi. Ben öyle bir keyiflendim ki sorma. Hem yarın tekrar oraya gideceğim de bana TÖS loka tindeki camekândan kitaplar verecek. Bu kitaplar bizim geçmemizi kolaylaştırıyor. Öyle ki, üniversiteye gidince hiç zorluk çekmeyecekmişiz. Zaten bir tanesinin adı, Yaşasın Halk Savaşının Zaferi gibi birşeydi galiba... Gelecek günlerde hep savaş edeceğiz. Hem sonra devletin başına bizi geçireceklermiş. Aklın varsa sen de TÖS'e git. Üstelik kitapları da bedava veriyorlar.

Tam bu sırada ders zilinin talebeleri sınıflara daveti iki arkadaşın konuşmalarını kesti. Sınıflarına girdiklerinde tek düşünceleri, kokmuş Münevver'in dersi idi. Nasıl geçecekti şu önlerindeki kırkbeş dakika?... Can sıkıntılılarıyla sıralarına çöktüler.

Kokmuş Münevver kürsünün üzerinden sınıfı hülyalı hülyalı baktı. Gözlerini kısmış, başka bir âleme dalmış gibi idi. Sol elini şakağına dayayarak, sağ eli ile yoklama defterine imzasını aheste aheste atıverdi. Sınıfın sessizliğini dolma kalemın gıcırtiları dolduruyordu bir an...

Ahmet başını elleri arasına almış, gözlerini kokmuş Münevver'e dikerek düşünmeye koyuldu. Düşünceleri içinde kayboluyordu. Dünyada elin eteğini çekmişti sanki... Arkadaşlarının ağzından düşmeyen kokmuş Münevver bu idi ha. Bu kadına amma da türküyü yazmışlardı be. Neler duy mamıştı. Dedikleri doğru muydu acaba? Doğru olmasa herkesin ağzına düşmezdi herhalde. Hem Hidayet geçen gün neler anlatmamıştı. Kendisini dul olarak tanıttığı halde hiç evlenmemiş olması da cabaydı. Bu yüzü buruşmuş, gözleri çökmüş, çıplak kollarındaki etleri sarkmış kadının daha otuzuna bile varamamış olması hayret verici idi. Hidayet'in dediği gibi Kadeş Macerası onu bu hale getirmişti. Eğlencenin dozunu kaçırıp orta malı olması hiç zor olmamıştı. Cemiyette damgalı bir kimse olması işine gelmemiş olsa gerek. Yoksa kendini dul olarak tanıtır mı idi? Yaşadığı bunca rezalete yeni yeni maceralar ekleniyordu. Geçen gün öbür sınıftaki tiyatrocu Ergü, Kokmuş Münevver'in evine girip çıktığını ballandıra ballandıra anlatmamış mı idi. Hem de ağzından salyalar saçarak.

Tok bir ses sınıfın sessizliğini yırttı:

— Tefvik Fikret'i kimler hazırladı?

Deminki sessizliğin yerini, telaşlı kıpırdanmalar, sıkıntıyla burun deliklerinden çıkartılan nefesler aldı. Birbirlerine duvar sessizliğiyle bakan yüzlerin ağızlarını bıçak açmıyordu. Dışarıda eriyen karların şıptıları sınıfın sessizliğine meydan okuyor gibi idi.

— Ercüment, sen gel bakalım.

Ercüment sıkıntıyla ağır ağır kalktı. Sırasından çıktı. Titrek adımlarla, sessiz, kara tahtaya yaklaştı. Sınıfta çıt çıkmıyordu. Herkes Ercüment'in küçük ağızına bakıyordu. Bu küçük dudaklardan çıkabilen kısık seslerle Tefvik Fikret'i anlatmaya koyuldu. Kokmuş Münevver, her bölümün sonunda başını öne eğerek tasdikliyordu. Sıra Tefvik Fikret'in dinimize sövgü şiirlerinin toplandığı Tarih-i Kadim'e gelmişti. Bir el işaretiyle Ercüment sustu.

Kokmuş Münevver buruşuk dudaklarından çıkan hırıltılı bir sesle şunları söyledi:

— Çocuklar, Tefvik Fikret en iyi vatan şairlerimizden birisidir. Memleketimizin gerilemesine sebep olan din ve bezirganlarına karşı devrimci bir mücadele yürütmüştür. Bu en açık şekliyle Tarih-i Kadim külliyyatında gurulur. Ezan sesini ulumaya benzetiş, onun gerçekçi yönlerinden birisidir. Şimdi bunlardan birkaçını okuyacağız.

Kokmuş Münevver, Ercüment'e tozlu bir kitap uzattı. Ercüment Tarih-i Kadim'den seçilen parçaları Kokmuş Münevver'in verdiği paçavradan okumaya başladı. Bütün sınıf dini hor gören haysiyetsiz şiirleri dişlerini gıcırdata gıcırdata dinliyordu. Kimisi yumruklarını sıkıyor, kimi de başını sallamakla yetiniyordu. Saniyeler saniyeleri kovaladı. Bir türlü bitmek bilmiyordu. Fakat koridorları cınlatan zil sesi bütün sınıfı büyük bir sıkıntıdan kurtarıverdi. Teneffüse zor attılar kendilerini. Güneşle kaynaşan hafif soğuk, bahçeye çıkan talebelerin yüzlerine ılık bir şekilde çarpıyordu. Sınıfın kirli havasını bahçenin temiz havası ile gidermeye çalışıyorlardı.

Lisenin bütün öğrencileri Cumartesi günü olduğu için İstiklâl Marşını söylemek üzere Bayrak direğinin önüne sıra oluyorlardı. Sıra olmanın verdiği kargaşalık Müdür Tiktak Mazhar'ın kürsüye çıkışıyla son buldu.

(Devamı 13. Sayfada)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Biz İslâm Alemini Fobi Haline Getirdik Fakat Yunanistan Kıbrıs İçin Oy Topladı

Geçen hafta, dış basında Türkiye'yi çok yakından ilgilendiren bir haber çıktı. LE FIGARO'nun yazdığına göre, Yunanistan'ın Başbakan Yardımcısı Patakos, Mısır, Habeşistan ve Libya'yı ziyaret ettikten sonra Kongo'ya da uğramıştır.

Öğrenildiğine göre, Yunanistan'la, Afrika ülkeleri arasında kurulacak iktisadî ve kültürel ilişkileri yönetmek üzere Habeshistan başkenti Adis Ababa'da bir merkez kurulacaktır.

Kültürel alanda, Afrika ülkelerindeki Ortodoks Kilisesinin nüfuzunu arttırmak üzere buralara Yunanlı din adamları gönderilecektir. Aynı zamanda Afrika'lı öğrencilerin Yunanistan'da okumalarını sağlamak üzere burslar açılacaktır. Libya, Habeshistan, Kenya, Gana ve Fas'tan, Yunanistan'a gelen askerî öğrenciler halen askerî alanda eğitim görmekte, aynı zamanda da Yunan tarihi ve diliyle ilgilenmektedirler.

Yazılanlardan anlaşıldığına göre, Yunanistan, Afrika üzerinde kesif faaliyetlere girmiş bulunmaktadır. Yine Afrika ülkeleri ile kurulacak ilişkile-

rin, geçici olmamasına bilhassa dikkat edilmektedir. Zira, Yunanistan'ın, Afrika ülkelerine Yunanlı din adamı göndermesi ve birçok Afrika'lı talebeyi Yunanistan'da hususi eğitime tâbi tutup, Helen düşüncesine göre yetiştirmesi bu görüşümüzü doğrulamaktadır.

Haberin Türkiye'yi yakından ilgilendirdiğine dikkat çekmek çok yerinde olacaktır. Bilhassa Patakos'un, Afrika'dan dönüşünde yaptığı konuşmada: «Ziyaret ettiğimiz ülkeler, Yunanistan için yalnız iktisadî yönden değil, aynı zamanda siyasî açıdan da geniş ufuklar açacaktır» sözünden kastettiği mânâ doğrudan doğruya Türkiye ile ilgilidir. Ve bizi hassasiyetle düşünmeye sevk etmelidir.

Bilindiği gibi, Patakos'dan önce de Makarios, Afrika ülkelerini içine alan bir geziye çıkmıştı.

1965 tarihinde Birleşmiş Milletlerde Kıbrıs ile ilgili olarak yapılan oylamada, 117 devletin aleyhimizde oy kullandığı ve Pakistan'la başbaşa kaldığımız hatırlanacak olunursa, Afrika ülkelerine yapılan zi-

yaretlerin gerçek sebebi ortaya çıkmış olacaktır. Son olarak geçen hafta Kıbrıs'ta iki Türk yetkilisinin Rum polislerince dövülme hadisesi de göstermiştir ki, Yunanistan ve Makarios birtakım hazırlıklar içindedir.

Yunanistan 1965'deki oylamada olduğu gibi yine kendisinin haklı göstermek için simdiden yatırımlar yapmaktadır. Yetkililerimizin, Yunanistan'ın bu ziyaretleri ve davranışları karşısında gösterecekleri tutumu dikkatle izleyeceğiz.

TRT Millete Hesap Vermelidir

Geçen hafta içinde TBMM Kamu İktisadî Teşebbüsleri Karma Komisyonunda TRT raporu üzerinde görüşmeler yapılmıştır. Komisyonunda çeşitli partilere mensup üyeler söz almış ve TRT hakkında görüş ve düşüncelerini belirtmişlerdir. Bu arada TRT yöneticileri tarafından mutlaka cevaplandırılması gereken enteresan sorular sorulmuştur. Bunlardan, Ankara Senatörü Yiğit Köker tarafından sorulan sorular özetle şöyledir :

a) İsrail Konsolosunun öldürülmesi ile ilgili olarak aranmakta olan Dev - Genç Genel Başkanı Ertuğrul Kürkçü'nün, TRT ile irtibatı Ankara Televizyonunda çalışan kardeşi vasıtasıyla sağladığı iddiası doğru mudur?

b) Türkiye'nin kalbi Ankara adlı. Sovyet teknisyenlerince çekilmiş olup, Sovyet Büyükelçiliğinden temin edilmiş olan filmi. izinsiz olarak programa alıp TV. de gösterilmesini sağlayanlar kimlerdir? Bunlar hakkında ne gibi işlem yapılmıştır?

c) Basın Yayın Yüksek Okulunda polisin yaptığı arama filmi alıp daha sonra yaktıranlar kimlerdir?

d) Sıkıyönetim tarafından tutuklanan Şair Yalçın'ın masasının verilmesi ve hapisten kurtarılması için avukat tutulması görüşülmüş müdür?

Bir kısım milletvekilleri de emniyet tarafından aranan bir anarşistin televizyonda röportaj konusu yapılmasını e-

leştirmişler; radyonun, yerini bilen suçluyu ihbar etmemekle güvenlik kuvvetlerinin çalışmasını zorlaştırdığını iddia etmişlerdir.

Şunu bildirelim ki, Türkiye'de pek çok müessesede gibi TRT de aslı fonksiyonunu kaybetmiş, politik menfaatin dalgalandığı bir yer haline almıştır. Millete her gün hakaretler yağdırırken daha bir ay öncesine kadar Türkiye'deki komünist hareketi, «devrimcilik» (!), «Bağımsızlık Savası» (!) olarak göstermeye çalışmış ve her halükârda memleketteki kızıl gerillaya methiye yazıyordu. Ancak Örfi İdarenin ilânından sonra biraz toparlanmak zorunda kalmıştır. Fakat bünyesi hâlâ ajanlarla doludur. Dev-Genç başkanı Ertuğrul Kürkçü'nün kardeşi halen Ankara'da TRT'de çalışmaktadır. Ve Yiğit Köker'in dediği gibi, Dev-Genç'in TRT ile irtibat kurduğu kimselerden sadece birisi bu adamdır. Daha nice! Mese lâ Komünizm suçundan hakkında takibat açılan Şiar Yalçınla birlikte spiker ve görevlilerin göz altına alınması neyin işaretidir. Türkiye'de kızıl anarşinin bu kadar dallanıp budaklanmasında bunların az mı rolleri olmuştur?

Her müessesede olduğu gibi TRT içindeki ajanlar da en kısa zamanda tasfiye edilip, TRT'nin millî menfaatlara hizmet eder hale getirilmesi lüzumludur.

«Se'ânîkî ABDİ'nin ve Takımının

Ahlâk Anlayışı

25. Cannes Film Festivali'nde gösterilen «Le Souffle au Coeur» (Kalbin Bir Soluğu) adlı film «skandal film» olarak kabul edilmiştir. Festivalden bir hafta önce de Paris'te aynı tepkilerle karşılaşan ve bütün Fransa'yı karıştıran bu adlı film, 15 yaşındaki bir çocuğun (çok affedersiniz) annesiyle sevişmesi gibi iğrenç ve insanlık dışı bir konuyu işlemektedir. Yahudi Freud'ün sapık cinsi telkinleriyle dolu olan bu film, başka dönme yahudinin gazetesinde övülmektedir. Dönme Abdi İpekçi'nin Milliyet gazetesinin muhabirlerinden Tuncan Okan ve Arda Uskan film için bakın ne diyor:

«İki ağabeysinin alaylarından babasının ve toplumun baskısından bunalan gencin annesine olan tutkusunun gittikçe artması ve sonunda sevişmesi tutucu Fransız çevrelerini oldukça karıştırdı.»

Demek bir çocuğun annesiyle sevişmesi gibi hayvanca ve iğrenç bir şeyi kabul etmemek tutuculuk oluyor, gericilik oluyor. Bu filmi tasvip etmek de ilericilik sayılıyor. O zaman bu yazıyı yazan ve gazetesinde neşrettiren ilericinin haklı olarak çocuğuyla karısı veya kızıyla kendi arasındaki münasebetlerden şüphelenmek gerekir.

Ankara'da bir komünist kız talebenin; «Devrimci bir kızın bakire kalmış olması, tutucu çevrelere verilmiş büyük bir tavizdir.» sözü de hatırlanacak olunursa bu medenî (!) ve ilericî (!) takımın ahlâk anlayışı kolayca anlaşılacaktır.

MİLLÎ HARP SANA
YİİNİ KURMAK İÇİN
"HA VA KUVVET
LERİNİ GÜÇLEN-
DİRME VAKFI" NA
YARDIM EDİNİZ.

Tevkiflerden Niçin Rahatsız Olurlar

12 Mart Muhtırası ve onu takip eden Sıkıyönetim ilânı kelimenin tam anlamıyla vatanın bütünlüğünü ve devletin varlığını koruma gayretlerinin kesin ifadeleridir. Zira, son olarak sıkıyönetimin 2 ay uzatılmasıyla alâkalı olarak TBMM de bir konuşma yapan hükümet sözcüsü ve Adalet Bakanı İsmail Arar'ın da belirttiği gibi Türkiye'de bir grup satılmış «Marksist, Leninist ve hatta maoist bir rejim» kurmak için harekete geçmiştir. Sıkıyönetimin uzatılmasına da sebep olarak bu komünist eşkiyaların «eylem»lerini devam ettirdikleri gösterilmiştir.

Sıkıyönetim olağanüstü bir haldir. Dolayısıyla Türkiye'de Sıkıyönetimi doğuran olağanüstü hadiseler olmuştur. Her olayın, fizikte ki Newton kanunları ile de sabittir ki, bir sebebi vardır. Hareket etmekte olan bir cisim kendiliğinden hareketini devam ettirmez. Suyun kaynaması için ısıtılması lazımdır. Toprağa ekilmeyen, sulanmayan, bakım görmeyen bir fidan meyve veremez. O halde, bugün zehirli meyvalarını gördüğümüz komünizmi de bu memlekete ekenler, sulayan ve her türlü bakımını yapanlar, onu geliştirip büyütenler vardır. En kritik anlarda bile komünizmin parlörü kesilen kiralık kafa ve kalemler vardır.

Bu komünist hâmlerinin kimler oldukları, sıkıyönetim komutanlıklarının bildirilerinden kolayca anlaşılmaktadır. «Söz ve yazı» ile temyiz beyinleri, masum vüdanları kanıran ve onları kötü emellerine alet eden aşağıdaki şahıslar...» diye başlayan bir cümleden sonra profesör sıfatlı bir takım isimlerin sayılması hemen temin edelim ki, en çok militemizi sevindirmiştir. Zira bir takım mürekkep yalamışları anlayamadıkları gerçekleri millet çok evvelden sezmış, ve üniversitelerdeki kızıl hareketin mesullerinin bizzat profesörlük istismarcıları olduğunu her defasında ilân etmiştir.

Eğer Orta Doğu Teknik Üniversitesinde bir Erdal İnönü (ismet İnönü'nün oğlu) olmasaydı, hangi Dev-Gençli komünist militan ODTÜ arazisinde silah talimi yapabilir, Hangi Deniz Gezmiş ODTÜ yurtlarında aylarca gizlenebilirdi. Mustafa Kuseyri adlı komünistin kendi arkadaşı Nejat Arun tarafından öldürülmesinde, cüppelerini sırtlandıkları gibi sokağa dökülen Tarık Zafer Tunaya, Uğur Alacakaptan ve benzerleri gibi kendi sapık ideolojilerini yaymada ilmi vasıta kabul eden profesörler (!) olmasaydı, bugün elbet üniversitelerimizden makineli tüfek sesleri gelmeyecekti.

Ne var ki, bu prof. sıfatlıların göz altına alınmaları bazı çevreleri tedirgin etti. 22 Ma-

yıs tarihli gazete haberlerine göre Nihat Erim İnönü'nün isteğiyle 55 dakika süren bir görüşme yaptı ve görüşme ile ilgili olarak soru soran gazetecilere «olağanüstü bir toplantıydı» demekle yetindi.

İşte bu olağanüstü toplantının hemen ertesi günü Başbakan Nihat Erim, bütün valilere bir genelge göndererek; «İndi görüşlerle suçsuz kişiler tedirgin edilmemelidir, gereksiz tutuklamalar yapıldı.» diyordu. Bundan şu neticeler çıkar: 1) Nihat Erim valilerine güvenmemekte, onları, şahsı kanaatlarından dolayı devlet işini aksatmakla suçlamaktadır.

2) Tutuklamalardan en fazla İnönü rahatsız olmuştur. Zira sıkıyönetimin 2 ay daha uzatılmasına ilişkin TBMM'deki toplantıda CHP sözcüsü Necdet Uğur İnönü'nün düşüncelerini yansıtağını belirterek: «Son günlerin sanki dalgınlıkla yapılmış izlenimini veren salgın halindeki genel tutuklamalarını sür'atle gerçek hududuna ve tabii yoluna çevirmeliyiz. Öğretmenler, profesörler aleyhinde cesareti kırarak davranışlar bir an evvel son bulmalıdır.»

Bu görüş, Uğur'un belirttiğine göre İnönü'nün görüşüdür. Yani İnönü, vatanın üstüne üşüşen kızıl baykuşları ve onların yetişme sinde başrolü oynadıkları için en az onlar kadar suçlu olan öğretmen, sendikacı yazar maskeli (Milletine bağlı öğretmen, sendikacı ve yazarları tenzih ederiz) adamların gözetimine alınmasından naden rahatsız olmaktadır? Yoksa komünistlerin filizlenmesine yardım etme hastalığı mı nüksetti?

İnönü ile birlikte bütün «ortanın solu» şampiyonları telâş içindedirler. Milliyet gazetesinin dönmeler sülâlesinden olan sahibi Apdî İpekçi de İnönü'nün telâşına kapılıyor ve bakın o da telâşını nasıl ifade ediyor?

«... Ama bazı tapkilerin etkisi altında kalarak veya yanlış bilgilerle yanıltılarak girişilecek hareketler için...» (Milliyet, 25 Mayıs 1971 - Başyazı)

Dönmeler sülâlesinden Abdi İpekçi yukarıda misalleri ile saydığımız sahte profesörleri neden hâmi pozisyonunda? Demokrasi veya insan haklarını korumak için mi? Elbette ki hayır. Sadece solun kendileri için hayat kaynağı olduğu için ve bu kaynağın kurumakta olduğunu gördüğü için.

Yazdıklarımız haklı olarak bütün vatanseverlerde ve Türkiye'de meydana gelen hadiseleri dikkatle takip eden gerçek münevverlerde «Acaba hükümet bazı telkinlerin tesiri altında mı?» sorusunu doğurmaktadır. Temenimiz bunun böyle olmadığıdır.

Önümüzdeki günler herhalde temennimiz doğrulayan günler olacaktır veya olmalıdır.